

ምዕራፍ ፮

ግሰ

ፍሥሐ ዳዴ ተሰፈው

፳፻፲፬ ዓ.ም

ደብረ ታቦር፥ ኢትዮጵያ

ግሥ ብሒል ምንት ብሒል ውእቱ? (ግስ ማለት ምን ማለት ነው?)

- ግሥ የሚለው ቃል ጌሰ ከሚለው ግስ የወጣ ነው።
- ገ(ጌ)ሠ/ገሥገሠ ማለትም ገሰገሰ፣ቸኮለ፣አረበደ፣ ፈጠነ ገሰሰ(ገሲሰ፤ ገሰ ገሰሰ) ፣ዳሰሰ፣መረመረ ማለት ነው።
- ገሰሰ =በአብይና በንዑስ፣በሩቅና በቅርብ፣በወንድና በሴት ዘረዘረ

ግሥ ማለት ቀለም አገሥጋሽ ማለት ነው፤ ምክንያቱም ማንኛውም አረፍተ ነገር ያለ ግሥ የማይነገር የማይገሠግሥም ነውና፤ ዕርባታው ሁሉ ሲወርድ ግሥ ወረደ ይባላል።

የግዕዝ ትምህርት መጀመሪያው ግሥ ይባላል፤ ቅኔ ከመቀጠሩ በፊት ግሥ መግሠሥ ማውረድ ነው፤ ስለዚህ የግዕዝ ትምህርት ሁሉ ግሥ ለማለት ግዕዝ ተብሏል። ብዙዎች ሊቃውንት እንደሚሉት የሆነ እንደሆነ ግን ግሥ ማለት ግዕዝ ካለው ቃል የተወረሰ እንደሆነ ይናገራሉ።

የቀጠለ...

- የማድረግንና የመሆንን ስሜት የሚገልጽ ቃል ነው፡- ስለዚህ ግሥ ማለት የቃላት ምዕላድ ወይም መገኛ ማለት ነው።
- ግሥ ማሰሪያ አንቀጽነት ወይም የድርጊት ገላጭነት ሚና አለው።
- በአማርኛ ግስ የአረፍተ ነገር መቋጫ ነው።

ሰዋሰው

- በግእዝ ቋንቋ ውስጥ ከሚሰጡ የተለያዩ የትምህርት ክፍሎች ውስጥ ሰፊውን ቦታ የሚይዘው የሰዋሰው ክፍሉ ነው።
- ሰዋሰው ተብሎ በአንድ ቃል ይነበባል። መሰላልና መሸጋገሪያ ተብሎ በሁለት ቃል ይፈታል።
- ሰዋሰው ስለምን መሰላል ተባለ ቢሉ በመሰላል ከታች ወደ ላይ ይወጡበታል። ከላይም ወደ ታች ይወርዱበታል።
- በሰዋሰውም በእግረ ሕሊና ሰማየ ሰማያት ወጥቶ ዕመቀ ዕመቃት ወርዶ በዓይነ ልቡና ምሥጢረ ሥላሴን ያዩበታል።
- መሸጋገሪያ ያለው ስለምን ነው ቢሉ በመሸጋገሪያ ከወዲህ ወዲያ፤ ከወዲያ ወዲህ ይመላለሱበታል፤ ይሸጋገሩበታል።
- በሰዋሰውም በእግረ ልቡና እምጽማዌ ውስጠ ጥበብ፤ እምኢያእምሮ ውስተ አእምሮ ይመላለሱበታል።

የግሥ ስልት

- ለአጠናን ይረዳን ዘንድ ግሶችን በአራት ክፍላት ከፍለን እንመለከታቸዋለን።

፩, ገቢር ግሥ:- ይህ የግሥ ዐይነት ቃላትንና ሐረጎችን መሳብ የሚችል የአድራጊ ድርጊት የሚገለጽበት የግሥ ዓይነት ነው። በዐረፍተ ነገር ውስጥ ሁልጊዜ ገቢር ስሞችን ይወስዳል።
(ባለቤቱ ምን ስራ ?)

- ምሳሌ:-ገብረ =ሠራ ፣ ዘገበ= ሰበሰበ ፣ አርጎወ = ከፈተ፣ ፈጎረ አጩ ፣ ወዘተ...
- አብርሃም ገብረ ምግብረ ሠናይ
- በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ

፪. ተገብሮ ግሥ፡- ይህ የግሥ ዓይነት በገቢር ግሥ ላይ ባዕድ ፊደል “ተ”ን በመነሻ በመጨመር የሚመሠረት ሲሆን የተደራጊ ድርጊትን ይገልጻል። ይህ የግሥ ዓይነት ገቢር ቃላትን አትስብም።ምሳሌ፡-

<u>ገቢር</u>	<u>ተገብሮ</u>
• ገብረ	ተገብረ
• ዘገበ	ተዘግበ
• ሢመ	ተሢመ...

ማስታወሻ፡-

- በ”ተ” የሚጀምር ግሥ ሁሉ ተገብሮ ግሥ አይደለም።
 - ምሳሌ፡- ተንበለ/ለመነ፣ ተሞገሰ/ባለሟል ሆነ፣ ተምዐ/ተቆጣ፣ ተመነየ/ተመኘ፣ ወዘተ
- በ”ተ” የሚጀምር ግሥ ተገብሮ የሚሆነው ‘ተ’ን አስወግደን የተቀረው ገቢር ግሥ በመሆን ትርጉም ካለው ብቻ ነው።

፫. ነባር አንቀጽ፣ አደረገ ወይም ተደረገ የማይሉ “መኖር/አለመኖር፣ መሆን/አለመሆን”ን የሚገልጹ፣ አይነታቸው እና ቁጥራቸውም እንደ ገቢር ተገብሮ የተልዩ ና የማይበዙ ናቸው።

- ✓ ውእቱ=ነው፣ ነበረ፣አለ፣ ኖረ
- ✓ ቦ= አለ፣ ኖረ፣ ነበረ
- ✓ አኮ=አይደለም፣
- ✓ አልቦ=የለም፣ አልኖረም፣ አልነበረም
- ✓ አሆ= እሽ
- ✓ ሎ/ሎቱ= አለው፣ ነበረው፣ ነበረው
- ✓ እዎ=አዎ
- ✓ ሀሰ=አይደለም
- ✓ ሀሎ= አለ፣ ኖረ፣ ነበረ፣ ይኖራል፣ ይኑር
- ✓ ኢ = አፍራሽ

■ ከገቢርና ከተገብሮ ግሦች የሚለዩበትና የሚመሳሰሉበት ሁኔታ አለ።

• የሚለያዩበት፡-

- 1, መድረሻ ፊደሉ ካእብና ሳብዕ መሆኑ
- 2, በካልዓይ፣ በዘንድና በትዕዛዝ አንቀጽ አለመገኘታቸው
- 3, ከንዑስ አንቀጽ እስከ ቦዝ አንቀጽ ድረስ ያሉትን እርባታዎች አለማካተቱ

• የሚያመሳስላቸው፡-

- 1, ማሰሪያ አንቀጽ መሆን መቻላቸው እና
- 2, በአሥሩ መራሕያን መዘርዘራቸው

የመሆንና የመኖር ግሃቶች

Verb to be & verb to have

የመሆን ግሦች /Verb to be

- በአማርኛ የመሆን ግሦች የምንላቸው በቁጥር ምን ያህል ናቸው ?
- በፍቺ ተውላጠ ስሞች ልክ በያንዳንዱ 3ት 3ት የመሆን ግሦች አሉ (የሀላፊ፣ የአሁን፣ የትንቢት)፤ ስለዚህ በድምሩ 24 ናቸው ማለት ይቻላል።

ያው እንደምታወቁት...

- ባለፈው ሰሞን በተደጋገመ አካሄድ በግእዝ ቋንቋ ውስጥ **10 መራሕያን** እንዳሉና እያንዳንዳቸውም ደግሞ የመሆን ግስ (ነባር አንቀጽ) በመሆን እንደሚያገለግሉ ተመልክተናል።

➤ ሀሰቴን ነውን እንዴ በሉ ኣ ኢትዮጵያዊያን

ለማስታወስ ያክል

በግእዝ ግን ራሳቸው መራሕያን የመሆን ግሶች ናቸው።

- አነ=ነኝ፣ነበርኩ፣እሆናለው
- ንሕነ=ነን፣ነበርን፣እንሆናለን
- አንተ= ነህ፣ነበርህ፣ትሆናለህ
- አንቲ= ነሽ፣ነበርሽ፣ትሆኛለሽ
- አንትሙ/ን=ናችሁ፣ነበራችሁ፣ትሆናላችሁ
- ውእቱ=ነው፣ነበር፣ይሆናል
- ይእቲ = ናት፣ነበረች፣ትሆናለች
- ውእቶሙ/ን=ናቸው፣ነበሩ፣ይሆናሉ

ውእቱ

- ከአስሩ መራህያን ውስጥ ግን በተለየ መንገድ የምናየው “ውእቱ” ነው።
- ውእቱ ለአስሩም መራህያን የመሆን ግስ ይሆናል።
- በዚህ ጊዜ ትርጉሙ እንደ አረፍተ ነገሩ ባለቤት ይወሰናል።

ምሳሌዎች

- አነ ውእቱ=እኔ ነኝ
- አንተ ውእቱ =አንተ ነህ
- አንቲ ውእቱ=አንች ነሽ
- መኑ ውእቱ=ማን ነው
- ባዩሽ ውእቱ=ባዩሽ ናት

አኮ → አይደለም

- የውእቱ ተቃራኒ ነው።
- ይኸም ለአስሩ መራህያን አፍራሽ/አሉታዊ የመሆን ግስ በመሆን ያገለግላል።
- ስለዚህ ትርጉሙ እንደ ባለቤቱ ይወሰናል።

ምሳሌያት

- አነ አኮ ሰራቂ =እኔ ሌባ አይደለውም
- አንቲ አኮ =አንቺ አይደለሽም
- ንህነ አኮ ከላባት=እኛ ውሾች አይደለንም
- አንተ አኮ አበድ=አንተ ሰነፍ አይደለህም
- አንትሙ አኮ ሐለስትዮ =እናንተ ጦጣ አይደላችሁም (ወ)
- አንትን አኮ ሐታቲያት =እናንተ መርማሪዎች አይደላችሁም (ሴ)
- ውእቱ አኮ መርድዕ=እሱ ተማሪ አይደለም
- ይእቲ አኮ ስንኳቲት=እሷ ቀዶ ጠጋኝ አይደለችም
- ውእቶሙ አኮ ሰበእ=እነርሱ ሰወች አይደሉም (ወ)
- ውእቶን አኮ ሔራት=እነርሱ ቸሮች አይደሉም (ሴ)

የመኖር ግሦች /verb to have

የ”በ” ትርጉም

- በቁም ቀሪ (በ) ምሳሌ:- ኤልያስ ዐርገ በሰረገላ እሳት።
- ለ ተናፀሩ ገጽ በገጽ።
- በ_ጊዜ በምንዳቤየ ተዘከርኩኩ።

ዘበ – ያለ። ዘበሰማያት – በሰማያት ያለ፤ ዘ – የ። «ያለ» ያስባለው «በ» ነው።

በበ – በእየ። በበ ዕለቱ – በየ ዕለቱ

በ – በ፣ ን፣ ጋር፣ ቸልታ፣ ጊዜ፣ ለ፣ ወደ፣ እንደ፣ ስለ ይኾናል

1) በ--- አለ፣ ኖረ፣ ነበረ

ሀ, በ ጊዜ ለኩሉ።(የ “በ” ትርጉም አለው)

ለ , በ አዳም ውስተ ገነት መጠነ ሰብዐቱ ዓመት።(የ “በ” ትርጉም ነበረ)

ሐ, በ እለ ይብሉከ ዮሐንስሃ መጥምቅ።(የ “በ” ትርጉም አሉ)

የ “በ” ዘሮች ሁለት ጥቅሞች አሏቸው

1. መደበኛ ሆነው ሲያገለግሉ = የመኖር ግሥ

2. ተቀባይ ሆነው ሲያገለግሉ = ከግሥ ቀጥለው ይመጣሉ።

ትርጉማቸውንም ደግሞ ዝቅ ብለን እንወያይበታለን

• አነ → ብየ

• ንሐነ → ብነ

• አንተ → ብከ

• አንቲ → ብኪ

• አንትሙ → ብከሙ

• አንትን → ብክን

• ውእቱ → ቦቱ/ቦ

• ይእቲ → ባቲ/ባ

• ውእቶሙ → ቦቶሙ/ቦሙ

• ውእቶን → ቦቶን/ቦን

ሀ. መደበኛ ሆነው ሲያገለግሉ

- ብዩ → በእኔ፣ አለኝ፣ አለብኝ፣ ኖረብኝ፣ ነበረብኝ፣ ነበርሁ፣ አለሁ፣ ኑሮኛል፣ ኑሮብኛል፣ ኖረኝ፣ ኑሮልኛል፣ ይኑርልኝ
- ብነ →
- ብከ →
- ብኪ →
- ብክሙ →
- ብክን →
- ቦ/ቦቱ →
- ባቲ/ባ →
- ቦቶሙ/ቦሙ →
- ቦቶን/ቦን →

- ብኪ ልህቀት ሀገራትን
- ብክሙ መጻብን ምንዳቤ
- ዘቦቱ ኩሉ ኮነ
- ብክ ተወጠነ ዝ ዐቢይ ግብር
- ወብነ ተፈጸመ
- ቦቱ እዳ

- ቦ ጊዜ ለኩሉ
- ይእቲ ባቲ አሐቲ እንት
- አነ ብዩ ፈተና ጌሰም
- ንሕነ ብነ ብዙን ግብር በዝ ሰሞን
- እላ ቦቶን ክልኤተ ህሙማን
- ብኪ ወጽዐ አዳም እምሲያል
- ብክ ንመውያሙ ለኩሎሙ ፀርነ

ለ ተቀባይ ሆነው ሲያገለግሉ

- ብዩ=ብኝ
- ብነ=ብን
- ብከ=ብህ
- ብኪ =ብሽ
- ብክሙ =ባችሁ
- ብክን=ባችሁ (ሴ)

- ቦቱ=ቦት
- ባቲ=ባት
- ቦቶሙ/ቦሙ=ባቸው
- ቦቶን/ቦን=ባቸው (ሴ)

-
- ውእቶን ወለዳብየ
 - ዝህብ መጽእ ቦቱ
 - ኅድግ እኅነ ኢትሖርብነ
 - እማ ሖረት ባቲ
 - ማእዜ ሖረብከ ዱድከ
 - ዘቦ እዝን ሰሚዐ ለይስማዕ
 - ዕዳ ቦሙ
 - በጽሐ ቦቱ
 - ቦ ጊዜ ለኩሉ
 - ብየ ሰይጣን ፀርየ

ሐ. ራሱን ሳይለውጥ ከመራሕያን ጋር ይነገራል፤ ቦ-እንደ

መገኘት/መኖር

- ቦ አነ→ኑሪያለሁ፣ ኖርኩ፣ ነበርኩ
- ቦ ንሕነ→
- ቦ አንተ →
- ቦ አንቲ→
- ቦ አንትሙ→
- ቦ አንትን→
- ቦ ውእቱ→
- ቦ ይእቲ→
- ቦ ውእቶሙ→
- ቦ ውእቶን→

- በ አነ ባህቲትየ
- በ ንሕነ ውስተ ዓለም
- ዘ መኑ በ አንቲ

አልቦ

❖ የ “ቦ” ዝርዝሮች አፍራሻቸው አል- ሲሆን የ “ለ” ዝርዝሮች ግን አፍራሽ የላቸውም።
አልቦ--- የለም፣ አልኖረም፣ አልነበረም

- አልብዩ=የለኝም
- አልብነ=የለንም
- አልብከ=የለህም
- አልብኪ=የለሽም
- አልብክሙ=የላቸውም

- አልብክን =የላቸውም
- አልቦቱ/አልቦ→የለውም
- አልባቲ/አልባ→የላትም
- አልቦቶሙ/አልቦሙ→የላቸውም
- አልቦቶን/አልቦን→የላቸውም

■ ምሳሌ :-

ሀ, አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቄሣር

ለ, አልብኪ ነውር ወኢምንትኒ

ሐ, አልቦ ዘያድኅነከ እምእዴየ

መ, ዝንቱ ተመሀሪ አልቦቱ ድፍተር

ሠ, አልቦቱ ውእቱ ውስተ ቤተ ትምህርት

ረ, ዝኩ ነገርሰ አኮ ብየ አው ኢ መጽአ ብየ

የ “ለ” እርባታ

- “ለ” ደቂቅ አገባብ ሲሆን በነባር አንቀጽነቱ በመኖር ግሥነቱ ይፈታል።

■ የ”ለ” ትርጉም

- በቁም ቀሪ.....(ለ) ምሳሌ :- ሰድ ሎቱ መጽሐፎ ለእኩክ፣ ስብሐት ለእግዚአብሔር
- ዘርፍ አያያዥ..... (የ) ወረዱ ግብጸ ዉሉዱ ለያዕቆብ
- ተጠቃሽ ተሳቢ..... (ን) ንሴብሐ ለአምላክነ፣ አክብርዋ ለቤተ ክርስቲያን፣ ይቤልዎ አይሁድ ለኢየሱስ
- አዳማቂ (ትርጉም የለሽ) ዘጸምዐ ለይምጸዕ ኀቤየ

በአጠቃላይ ለ _የ፣ን፣ዘ፣ተ፣ወደ፣ አዳማቂ፣ ተቀባይ፣አቀብሎ፣ ሸሺ፣ ላይ፣ በ፣ ስለ፣ መኻን ይችላል።

መደበኛ ሆነው ሲያገለግሉ

- ሊተ/ልየ→ **ለእኔ፣ እኔን፣ ለእኔ** (ተጠቃሽ ተውላጠ ሰም)
አለኝ፣ አለልኝ፣ ኖረልኝ፣ ነበረልኝ፣ ይገባኛል፣ ይኖረኝ ነበር፣
ይኖራኛል፣ ይኖረኝ ይኾናል፣ ነበረኝ
- ለነ→
- ለከ→
- ለኪ→
- ለክሙ→
- ለክን→

- ሎቱ→
- ላቲ→
- ሎሙ/ሎቶሙ→
- ሎን/ሎቶን→

- ለከ ንፌት ልዑለ ውዳሴ
- ሎቹ ስብሐት
- ላቲ ስብሐት
- ለነ ለአግብርቲከ ሀበነ አዕይንተ አእምሮ
- ሰላም ለክሙ
- ሰላም ለኪ እንዘ ንሰግድ ንብለኪ ማርያም እምነ ናስተበቑዐኪ
- ፍታሕ ሊተ እግዚአ ወ ተበቀል በቀልየ
- ልበ ንጹሐ ፍጠር ሊተ
- ለሊሁ ፈጣሪነ ተሰቅለ ለነ

❖ ተቀባይ ሆነው ሲያገለግሉ

- ❖ ልዩ/ሊተ=ልኝ
- ❖ ለነ=ልን
- ❖ ለከ=ልህ
- ❖ ለኪ=ልሽ
- ❖ ለክሙ=ላቸው
- ❖ ለክን=ላቸው (ሴ)
- ❖ ለጐቱ=ለት
- ❖ ላቲ=ላት
- ❖ ለጐሙ/ለሙ=ላቸው
- ❖ ለጐን/ለን=ላቸው (ሴ)

- አሕያወት ሊተ
- ብልዐ ሊተ
- ፈነወ ላቲ
- ሰገደ ላቲ
- መጽሐት ለከ
- አምጽኡ ላቲ አምሐ
- ሰዐሊ ሊተ
- ሰአሊ ልየ
- ይብልዐኒ ሎቱ= ይብላኝለት
- ንዒ ለከ= × አይባልም ኣ

፬, ግዑዝ ግሥ:- ይህ የግሥ ዓይነት ደግሞ በቅርጽ ቀለማቱ ገቢር ግሥን ሲመስል ቃላትን ባለመሳቡ ተገብሮ ግሦችን ይመስላል። ስለሆነም ይህንን የግሥ አይነት “ተ”ን በመጨመር ወደ ተገብሮ ግሥ መቀየር አይቻልም።

- ይህም የሆነው በራሱ የተገብሮ ግሥ ፀባይ ስላለው ነው። ብዙ መጻሕፍት ግዑዝ ግሥን በተገብሮ ግሦች ውስጥ ያካትቱታል።
- ምሳሌ:- ኖመ--- አንቀላፋ፣ተኛ
- ሞተ--- ሞተ
- ቆመ--- ቆመ
- ያመ--- ያመ
- ሐረ--- ሄደ
- ደግደገ--- ከሳ
- ሰከበ--- ተኛ
- ጎየ--- ሸሸ ወዘተ...

መራኅት(የግሥ መነሻዎች)

- መርኖ= መክፈቻ የሚለው ቃል ብዙ ቁጥር መራኅት=መክፈቻዎች ነው።“
- አርጎወ = ከፈተ“ ካለው የግእዝ ግሥ የተገኘ ሲሆን መራኅት የሚባሉት የግሥ መነሻ ፊደላት ናቸው።
- በግእዝ ሰዋሰው ግሦች የሚነሱት በአምስት ፊደላት ብቻ ነው፡- እነርሱም (ግእዝ፣ ራብዕ፣ ኃምስ፣ ሳድስ እና ሳብዕ ናቸው፤ በካዕብና በሣልስ አይጀምርም።

• ማስታወሻ፡

1. ግሦች ሁሉ መነሻቸው ይለያይ እንጂ መድረሻቸው ሁልጊዜ ግእዝ ቀለም ነው። ግን ከ “ይቤ” ውጭ ነው ።ይቤማ እንድ ነባር አንቀጽ አይደለምን ቢሉ “ካልዓዩን፣ ዘንዱን ፣ ት እዛዙን “) ይዞ በመገኘቱ ነው።
2. ነጠላ ግስ ከ ሁሉት ፊደል አይወርድም፡ ከ አራት አይወጣም፡ ለማድና ባዕድ ሲጨመር ግን 5ትም ፡ 6ትም 7ትም ይሆናል፤ ቢበዛ ከሰባት አይበልጥም።

ምሳሌ፡-

- ዔለ፣ ሄጠ፣.....ሁለት ሆህያት
- አስተስነአለ→አሰነባበተ (ባለሰባት ሆህያት) /ረጅሙ ግስ/

- የግእዝ ቋንቋ አጠናን ዘዴ እንደየ ቅኔ ቤቱ ስርዓት የተለያየ ቢሆንም እንኳን ከሁሉ በፊት የግእዝ ቃላት በመሸምደድ፤ እሚረቡ ከሆኑ ደግሞ አወራረዳቸውን ጨምሮ በዝርዝር ይጠናሉ።
- በዚህ መንገድ ግሶቹ ከ ሀ - ፐ ያሉት ቃላት እየተጠኑ እና እየተዘወተሩ ሲሄዱ ትርጉማቸው ከነ ሰዋሰው ሙያቸው ይለመዳሉ።
- ለዚህም አይነት አወራረድ ደግሞ ነባር አለው፤ ይህን አይነት ያለውን ቅደም ተከተል እና ዝርዝር ከለየ በኋላ ተማሪው ቃላትን በማያያዝ አ.ነገር መስራት ይጀምራል፤ምክንያቱን ቃላትን ብቻ መሸምደድ ጠቃሚው ስላይደለ የያዛቸውን ቃላት በአጭር አ.ነገር እንዲያውላቸው ይገደዳል።
- ምሳሌ፡- በልአ ኅብስተ _ እንጀራን በላ።
- ❖ ይህንንም ሲያደርግ የሰዋሰው ጸያፎችን ሊጠነቀቃቸው ይገባል።

የግሥ አረባብ ስልት

- በመጀመሪያ ግሶችን በእርባታ ጊዜ ካላቸው ሚና አንጻር በሦስት ይከፈላሉ።
 1. አርእስት → አለቆች
 2. ሰርዌ(ሰራዊት) → አባል ፣ መሪውን የሚመስል
 3. ስረይ → መሪም ተመሪም ያልሆነ(አመለኛ ግሶች)

፩) አርእስተ ግሥ

- በልሳነ ግእዝ ውስጥ “ርእስ” የሚለው ቃል ራስ/አለቃ/መሪ ለማለት ያክል ሲሆን “አርእስት” የሚለው ሲበዛ ደግሞ “ራሶች/አለቆች/መሪዎች” ይሆንልናል ስለዚህ አርእስተ ግሥ ማለት የግሥ አለቆች የሚል ፍች ይሰጠናል።
- በአጠቃላይ በአብዛኞች መጻሕፍት መሠረት መሪ ግሦችን በስምንት (8) ይከፍሏቸዋል።

- አርእስተ ግሶች (መሪዎች) እንዴት እንደሚረቡ ላወቀ ሰው ተመሪዎቹ (ሰራዊት) እንዴት እንደሚረቡ ማወቅ አያቅተውም ።
- የያንዳንዱን አርእስተ ግሥ ባህሪ ጠንቅቆ በማወቅ አዲስ ግስ ሲያጋጥም ይህ የእኩል ሰርዌ ነው በማለት በዚያ ህግ መሰረት ማርባት ይቻላል።
- ❖ምንም እንኳን ብዙ ሕገወጥ እርባታዎች ቢገኙም ደንቦች ግሶች ግን አርእስተ ግሶችን ይከተላሉ።

አርእስተ ግሦችን የመለያ መስፈርቶች

- 1) ሆሄያት ብዛት
- 2) የሆሄያት ቅርጽ
- 3) አነባቡብ (ጠብቆ/ላልቶ)

የቀጠለ...

- ከስምንቱ አርእስተ ግሦች አራቱ በግእዝ ፊደል ይጀምራሉ
 - **ቀተለ፣ ቀደሰ፣ ገብረ፣ ተንበለ**
- በራብዕ (ባረከ)
- በኀምስ (ዴገነ)
- በሳድስ (ክህለ)
- በሳብዕ (ጠመረ)

ስምንቱ አርእስተ ግሥ

ሀ, ቀተለ =ገደለ

✓ ሦስት ሆሄያት ብቻ አሉት

✓ ሦስቱም ሆሄያት ግእዝ ብቻ የሆኑ በግእዝ የተነሳ

✓ ላልቶ ይነበባል

❖ ማስታወሻ፡- **ከዚህ በላይ ከተዘረዘሩት በተጨማሪም የቀተለ ሰራዊት የሚከተሉትን ያጠቃልላል።**

1. ሁለት ቀለም የኾኑ በግእዝ ተነሰው በግእዝ የጨረሱ ይኸውም የጠበቀ “ሐመ”ን፣ “ነደ”ን ፣ “ጠለ”ን ፣ “ቀለ”ን፣ “ጠበ”ን የመሳሰለ ግሶች
2. ሁለት ቀለም ኾነው፣ በኃምስ የተነሱ፣ ላልተው የሚነበቡ፣ በግእዝ የሚፈጽሙ ግሶች ይኸውም “ሢመ”ን፣ “ቴሀ”ን፣ “ዔለ”ን፣ “ሄደ”ን፣ “ኬደ”ን የመሳሰለ ግሶች
3. ሁለት ቀለም ኾነው፣ በሳብዕ ተነስተው፣ ላልተው የሚነበቡ፣ በግእዝ የሚፈጽሙ ግሶች ይኸውም “ሐረ”ን፣ “ዖደ”ን፣ “ጸመ”ን፣ “ቆመ”ን የመሳሰሉ ግሶች

ለ, ቀደስ → አመሰገነ

- ✓ ሦስትና ከዚያ በላይ ሆሄያት ያሉት
- ✓ በግእዝ የተነሳ / መካከሉ ግእዝም ሳድስም ይሆናል
- ✓ ጠብቆ የሚነበብ

ሐ, ገብረ → ሰራ/አደረገ

- ✓ ሦስት ሆሄያት ብቻ ያሉት
- ✓ መካከሉ ሳድስ የሆነ በግእዝ የሚነሳ
- ✓ ላልቶ የሚነበብ

መ, ተንበለ → ለመነ

- ✓ አራትና ከአራት በላይ ሆህያት ያሉት
- ✓ መነሻው ግእዝ መካከሉ ሳድስና ግእዝ የሆነ
- ✓ ላልቶ የሚነበብ

ሠ, ባረከ → አመሰገነ/መረቀ/ባረከ

- ✓ ሦስትና ከዚያ በላይ ሆህያት ያሉት
- ✓ በራብዕ የተነሳ / መካከሉ ግእዝ ሊሆንም ላይሆንም ይችላል
- ✓ ላልቶ የሚነበብ

ፈ፣ ዴገነ→ተከተለ ወይም (ሴሰየ)→መገበ

- ✓ ሦስትና ከዚያ በላይ ሆሄያት ያሉት
- ✓ በኃምስ የተነሳ / መካከሉ ግእዝ ሊሆንም ላይሆንም ይችላል
- ✓ ላልቶ የሚነበብ

ሰ, ክህለ→ቻለ

- ✓ ሦስት ሆሄያት ብቻ ያሉት
- ✓ መነሻው ሳድስ የሆነ / ድጋግ መነሻው ሁልጊዜም ሳድስ ነው
- ✓ ላልቶ የሚነበብ

ቀ, ጠመረ=ጸፈ

- ✓ ሦስትና ከዚያ በላይ ሆኔያት ያሉት
- ✓ በሳብዕ የተነሳ
- ✓ ላልቶ የሚነበብ

፩. ሰርዌ(ሰራዊት)

- ከላይ በተመለከትናቸው የአርእስተ ግሥ መለያዎች መሠረት ሌሎች ግሦች ከአርእስት ግሥ አንዱን ይከተላሉ።

የቀተለ ቤተሰቦች

1 ሐተተ =መረመረ

2 መሀለ =ማለ

3 ወሀበ =ሰጠ

4 ነቀወ =ጮኸ

5 ከወወ =ቀለጠፈ

6 ወረደ =ወረደ**ወዘተርፈ**

የቀደሰ ቤተሰቦች

- 1 ሰብሐ = አመሰግን
- 2 ለበወ = ልብ አደረገ
- 3 ተሰፈወ = ተስፋ አደረገ
- 4 ተወከለ = ታመነ
- 5 ተነበየ = ትንቢት ተናገረ
- 6 ሀለወ = ኖረ
- 7 ኀለየ = አሰበ
- 8 ተመክሐ = ተመካ
- 9 አንገለገ = አከማቸ..... ወዘተርፈ

የገብረ ቤተሰቦች

1 ሰክረ =ሰከረ

2 መልሐ= መዘዘ

3 ወድቀ =ወደቀ

4 መስወ =ቀለጠ

5 መስየ =መሸ ወዘተርፈ

የተንበለ ቤተሰቦች

- አድለወ = አደላ
- አጥረየ = ገዛ፡ ገንዘብ አደረገ
- አመንተወ = መንታ አደረገ
- አመክንየ = አመካኘ
- አመድበለ = ሰበሰበ ፡ አከማቸ
- አንቀልቀለ = አናወጠ
- አንሰሐሰሐ = አንቀሳቀሰ
- አቅየሐይሐ = አቅላላ
- አስተሰነአለ = አሰናበተ
- ቀበያውበጠ = ቀላወጠ..... ወዘተርፈ

የግረክ ቤተሰቦች ...

1 ሣረረ = ሰራ

2 ፃመወ = ደከመ

3 ሣቀየ = አናወጠ

4 ፃዕደወ = ነፃ

5 ፃህየየ = አረመ

6 ማኅረክ = ማረክ..... ወዘተርፈ

የዴገን ቤተሰቦች ...

1 ቁቅሀ =ፈተገ

2 ዜነወ= ነገረ

3 ጌገየ =በደለ

4 ዓወወ =ማረከ

5 ሴሰየ=መገበ..... ወዘተርፈ

የክህሉ...

1 ውኅዘ =ፈሰሰ

2 ሰሕወ =ሳቦ / ጎተተ

3 ጥዕየ =ዳነ

4 ጥዕመ=ቀመሰ

5 ንእደ=አማረ..... ወዘተርፈ

የጠመረ...

1 ጥሥሥ = ጠረገ

2 ቶሲሐ = ጨመረ

3 ሞርቅሐ = ላጠ

4 ሎለወ = ጠበሰ..... ወዘተርፈ

የግሥ አረባብ (አንቀጽ/ረባሐ ግስ/ tenses

- ✓ አንቀጽ ማለት ግሥ እና ዘሮቹ በአረፍተ ነገር ውስጥ ማለት ነው።
- ✓ ሁለት አይነት አንቀጽ አሉ፤ አከፋፈላቸውም የማሰር አቅማቸውን መሰረት አድርጎ ነው።
 - ማሰሪያ አንቀጽ መሆን ከቻለ
 - ➔ ዐቢይ አንቀጽ
 - ማሰሪያ አንቀጽ መሆን ካልቻለ
 - ➔ ንዑስ አንቀጽ

□ ግሶችን በምናረባት ጊዜ በሁለት መንገድ ተከትለን ማየት እንችላለን።

ይኸውም፦

- I. ንዑስ (መለስተኛ/የዋህ) እርባታ
- II. ዝርዝር(ውስብስብ/መሰሪ) እርባታ

1. ንዑስ (መለስተኛ/የዋህ) እርባታ

✓ ይኸ የእርባታ ዘዴ አንድን ግስ በሚከተሉት ዘዴዎች በአስሩም መራህያን በምንችለው መንገድ የምናስኬደውን ትንተና መሠረት ያደረገ ነው። (ኹሉንም በየተራ የምናያቸው ይኸናል)

፩. ጎላፊ ቀዳማዊ አንቀጽ(past

፪. ካልዳዩ አሁን እና መጻኢ (present & future)

፫. በዘንድ እና በትእዛዝ

፬. ንዑስ አንቀጽ-Infinitive

አንቀጽ (ዐቢይ ፤ ንዑስ)

ሀ. ዐቢይ አንቀጽ

1. ጎላፊ /ቀዳማዊ አንቀጽ(past tense)/**perfective/**
2. ትንቢት /ካልዓይ አንቀጽ (present &future continous) /**Imperfective/**
3. ትእዛዝ /ራብዓይ አንቀጽ(command/*Subjective*)

A. ቀዳማዊ አንቀጽ

የግሥ እርባታ በአሥሩ መራሕያን፡- ከሶስተኛ መደብ ወጭ ላሉት መራሕያን የግሱን የመጨረሻ ፊደል ወደ ሳድስ በመጀመሪያ ከለወጥን በኋላ ከዚህ ቀጥለው የተመለከቱትን ቅጥያዎችን በመጨመር እንዘረዝራለን።

- አነ → ኩ=ኩ
- ንሕነ → ነ=ን
- አንተ → ከ=ህ
- አንቲ → ኪ=ሽ
- አንተሙ → ከሙ=አችሁ
- አንተን → ከን=አችሁ (ሴ)
- ውእቱ _____
- ይእቲ → ት=ች
- ውእቶሙ → ኡ= ኡ
- ውእቶን → ኣ=ኡ (ሴ)

ቀተለ

- አነ ቀተልኩ=ገደልኩ
- ንሕነ ቀተልነ=ገደልን
- አንተ ቀተለክ=ገደልህ
- አንቲ ቀተልኪ=ገደልሽ
- አንትሙቀተልክሙ=ገደላችሁ
- አንትን ቀተልክን=አናንተ ገደላችሁ (ሴ)
- ውእቱ ቀተለ=እሱ ገደለ
- ይእቲ ቀተለት=እሷ ገደለች
- ወእቶሙ ቀተሉ=እነርሱ ገደሉ
- ውእቶን ቀተላ=እነርሱ ገደሉ (ሴ)

ቀደስ

- ቀደስኩ
- ቀደስነ
- ቀደስከ
- ቀደስኪ
- ቀደስኪ
- ቀደስክሙ
- ቀደስክን

- ቀደስ
- ቀደስት
- ቀደሱ
- ቀደሳ

የ “ገብረ” ቤቶች ምሳሌ

ሰምረ → ወደደ

- አነ ሰመርኩ
- ንሕነ ሰመርነ
- አንተ ሰመርከ
- አንቲ ሰመርኪ
- አንትሙ ሰመርከሙ
- አንትን ሰመርከን
- ውእቱ ሰምረ
- ይእቲ ሰምረት
- ውእቶሙ ሰምሩ
- ውእቶን ሰምራ

ተንበለ

- ተንበልኩ
- ተንበልኝ
- ተንበልከ
- ተንበልኪ
- ተንበልክሙ
- ተንበልክን

- ተንበለ
- ተንበለት
- ተንበሉ
- ተንበላ

ባረከ

- ባረኩ
- ባረክነ
- ባረከ
- ባረኪ
- ባረከመ
- ባረከን

- ባረከ
- ባረከት
- ባረኩ
- ባረካ

ዴገኝ

- ዴገንኩ
- ዴገኝ
- ዴገንከ
- ዴገንኪ
- ዴገንክሙ
- ዴገንክን

- ዴገኝ
- ዴገኝት
- ዴገኩ
- ዴገኛ

ክህላ

- ክህልኩ
- ክህልነ
- ክህልከ
- ክህልኪ
- ክህልክሙ
- ክህልክን

- ክህላ
- ክህላት
- ክህሉ
- ክህላ

ጠመረ

- ጠመርኩ
- ጠመርነ
- ጠመርከ
- ጠመርኪ
- ጠመርክሙ
- ጠመርክን

- ጠመረ
- ጠመረት
- ጠመሩ
- ጠመራ

አመለኛ ግሶች በቀዳማይ አንቀጽ

1. በ"ሀ" እና በ"አ" የሚጨርሱ ግሶች ሲዘረዘሩ በአንደኛ እና በሁለተኛ መደብ ቅድመ መድረሻቸውን ወደ ራብዕ ይለውጣሉ::

በ"ሀ" እና በ"አ" የሚጨርሱ ግሶች ሲዘረዘሩ

- አነ በላዕኩ=እኔ በላሁ
- ንሕነ በላዕነ
- አንተ በላዕከ
- አንቲ በላዕኪ
- አንተሙ በላዕከሙ
- አንተን በላዕከን
- ውእቱ በልዐ
- ይእቲ በልዐት
- ውእቶሙ በልዐ
- ውእቶን በልዐ

የቀጠለ...

- ረባሕኑ
- ረባሕነ
- ረባሕከ
- ረባሕኪ
- ረባሕክሙ

- ረባሕክን
- ረብሐ
- ረብሐት
- ረብሐ
- ረብሐ

N.B የ"ሀ" እና የ"አ" አመል ሁለት ቀለማት ብቻ ባላቸው ግሶች አይታይም

- ሦዕኑ
- ሦዕነ
- ሦዕከ
- ሦዕኪ
- ሦዕከሙ

- ሦዕከን
- ሦዐ
- ሦዐት
- ሦዐሩ
- ሦዓ

2. “**ቀ፣ ከ፣ ገ**” በግስ መድረሻ ላይ ሲገኙ በሁለተኛ መደቦች & በአንደኛ መደብ “በአነ” ጊዜ አመልካቹን የ “ከ” ን ዘር ማስገባት ትተው ጠብቀው ይነበባሉ።

በ“ቀ”

- አነ ወረቁ
- ንሐነ ወረቅነ
- አንተ ወረቀ
- አንቲ ወረቂ
- አንትሙ ወረቅሙ
- አንትን ወረቅን
- ውእቱ ወረቀ
- ይእቲ ወረቀት
- ውእቶሙ ወረቁ
- ውእቶን ወረቃ

በ“ገ”

- አነ ኅደጉ
- ኅደግነ
- አንተ ኅደገ
- ኅደጊ
- አንትሙ => ኅደግሙ
- አንትን => ኅደግን
- ውእቱ ኅደገ
- ኅደገት
- ውእቶሙ ኅደጉ
- ኅደጋ

በ“ከ”

- አነ → ሰበኩ
- ንሕነ → ሰበክነ
- አንተ → ሰበኩ
- አንቲ → ሰበኪ
- አንተሙ → ሰበክሙ
- አንተን → ሰበክን
- ውእቱ → ሰበክ
- ይእቲ → ሰበክት
- ውእቶሙ → ሰበኩ
- ውእቶን → ሰበካ

3. “ነ” በግስ መድረሻ ላይ ሲገኝ በንሕነ ጊዜ ብቻ ባልንጀራውን “ነ”ን ውጦ ጠብቆ ይነበባል፡፡

- ማሰንኩ

- ንሕነ→ማሰነ

- ማሰንከ

- ማሰንኪ

- ማሰንክሙ

- ማሰንክን

- ማሰነ

- ማሰነት

- ማሰኑ

- ማሰና

4. በክህለ ቤቶች “የ” በስተመጨረሻ ሲገኝ

- በሁለተኛ እና በአንደኛ መደብ ቅድመ መድረሻውን ሳልሰ አድርጎ ራሱን ይጎርድና የተለመዱትን ቅጥያዎችን መጨመር ነው።

ምሳሌ

- ርኢኩ
- ርኢኝ
- ርኢከ
- ርኢኪ
- ርኢከሙ

- ርኢከን
- ርዕየ
- ርዕየት
- ርዕዩ
- ርዕያ

5. በገብረ ቤቶች ዝርዝር በሁለተኛ እና በአንደኛ መደብ የመካከለኛውን ሳድስ ቀለም ወደ ግእዝ ቀለም ተለውጦ ይዘረዘራል፡፡

- **ገብረ** → ገበርኩ፣ገበርነ፣ገበርከ፣ገበርኪ፣ገበርክሙ፣ገበርክን፣ገብረ፣ገብረት፣ገብሩ፣ገብራ
- **ሠምረ** →
- **ለብሰ** →

B. ካልዓይ፣ ሣልሳይ እና ራብዓይ አናቅጽ

- ዘንድ አንቀጽ/ሣልሳይ አንቀጽ (*Jussive (In order to)*) _የዐቢይ አንቀጽ መደብ ሳይሆን የንዑስ አንቀጽ ክፍል ነው፤ ነገር ግን በግስ እርባታ ጊዜ ትእዛዝ አንቀጹን ስለሚመስል አብረን ለማየት እንዲመቸን ስንል በዐቢይ አንቀጽ ስር እንመለከተዋለን።

አስራው ፊደላት

■ ስር → መሠረት አስራው → ስሮች

- አስራው ፊደላት/ቀለማት ማለት ትንቢት፣ ዘንድ፣ ትእዛዝ አንቀጾችን ከቀዳማይ አንቀጾቸው ላይ በመነሳት በአስሩ መራሕያን ለማርባት የሚጠቅሙ ቀለማት ናቸው።
- በትንቢት፣ በዘንድ እና በትእዛዝ አናቅጽ ላይ በመነሻ ላይ የሚገቡ ባዕዳን ቀለማት (ቅጥያዎች/prefixes) ናቸው።
- → “ይቤ”ን በአንቀፅ እና በመራሕያን ለማርባትም ይረዳሉ።

4 ናቸው በግእዝ፣ በራብዕ፣ በሳድስ ይገኛሉ

• ተ፣ ታ፣ ት

• ኀ፣ ነ፣ ነ

• አ፣ ኣ፣ ኣ

• ዐ፣ ያ፣ ደ

በአስሩ መራህያን ላይ የእስራው ቀለማት አገልግሎት

• አነ → አ ፣ ኣ ፣ ኦ

• ንሐነ → ነ ፣ ና ፣ ን

• አንተ
• አንቲ
• አንተሙ
• አንተን

ተ ፣ ታ ፣ ት

• ውእቱ
• ውእቶሙ
• ውእቶን

የ ፣ ያ ፣ ይ

• ይእቲ → ተ ፣ ታ ፣ ት

1. አስራው በሳድስ ሲገኙ

- ይህ የሚሆነው አመል በሌለባቸው ግሦች ና በ ይቤ ነው።

አነ

- ቀተልኩ=ገደልኩ
- አቀትል=አገድላለው
- አቅትል=አገድል ዘንድ
- አቅትል=ልግደል

ንሕነ

- ቀተልኝ=ገደልኝ
- ንቀትል=አንገድላለኝ
- ንቅትል=አንገድል ዘንድ
- ንቅትል=አንግደል

አንተ

- ቀተልከ=ገደልክ
- ትቀትል=ትገድላለህ
- ትቅትል=ትገድል ዘንድ
- ቅትል=ግደል

አንቲ

- ቀተልኪ=ገደልሽ
- ትቀትሊ=ትገድያለሽ
- ትቅትሊ=ትገድሊ ዘንድ
- ቅትሊ=ግደይ

አንታሙ

- ቀተልከሙ=ገደላቸው
- ትቀትሉ =ትገድላላቸው
- ትቅትሉ=ትገድሉ ዘንድ
- ቅትሉ=ግደሉ

አንትን

- ቀተልከን=ገደላቸው
- ትቀትላ =ትገድላላቸው
- ትቅትላ =ትገድሉ ዘንድ
- ቅትላ=ግደሉ

ውእቱ

- ቀተለ=ገደለ
- ይቀትል=ይገደላል
- ይቅትል=ይገድል ዘንድ
- ይቅትል=ይግደል

ይእቲ

- ቀተለት=ገደለች
- ትቀትል=ትገድላለች
- ትቅትል=ትገድል ዘንድ
- ትቅትል=ትግደል

ውእቶሙ

- ቀተሉ=ገደሉ
- ይቀትሉ=ይገድላሉ
- ይቅትሉ=ይገድሉ ዘንድ
- ይቅትሉ=ይግደሉ

ውእቶን

- ቀተላ=ገደሉ
- ይቀትላ=ይገድላሉ
- ይቅትላ=ይገድሉ ዘንድ
- ይቅትላ=ይግደሉ

እስራው በራብዕና በግዕዝ ሲገኙ

አነ

- አእመርኩ
- አአምር
- አእምር
- አእምር

ንሕነ

- አእመርነ
- ነአምር
- ናእምር
- ናእምር

አንተ

- አእመርከ
- ተአምር
- ታእምር
- አእምር

አንቲ

- አእመርኪ
- ተአምሪ
- ታእምሪ
- አእምሪ

አንታሙ

- አአመርከሙ
- ተአምሩ
- ታአምሩ
- አአምሩ

አንታን

- አአመርከን
- ተአምራ
- ታአምር
- አአምር

ውክቱ

- ከመረ
- የአምር
- ያአምር
- ያአምር

ይክቲ

- ከመረት
- ተአምር
- ታአምር
- ታአምር

ውእቶሙ

- ከአመሩ
- የአምሩ
- ያአምሩ
- ያአምሩ

ውእቶን

- ከአመራ
- የአምራ
- ያአምራ
- ያአምራ

የደቤ እርባታ በዐዓ መረሀያን

- አነ አቤ
- ንሐነ ንቤ
- አንተ ትቤ
- አንቲ ትቤሊ
- አንትሙ ትቤሉ

- አንትን ትቤላ
- ውእቱ ይቤ
- ይእቲ ትቤ
- ውእቶሙ ይቤሉ
- ውእቶን ይቤላ

ምሳሌ

- ይቤ እግዚአብሔር በአሪት አክብር አባከ ወእምከ
- ይቤ ክርስቶስ ተፋቀሩ በበይናቲክሙ
- ትቤ ማርያም ኅድግ ሎሙ ኅጢአቶሙ
- አንቲ ትቤሊ ዘአንበበ ተአምርየ ይድኅን
- ትቤ ብእሲተ አግዚኡ ነዐ ሰክብ ምስሌየ
- አንተ ትቤ እወ እወ ወአነ እቤ አኮ አኮ
- ንሕነ ንቤ ንሕነ ኃያላን ወአጽራሪነ ይቤሉ አኮ ኃያላን አንትሙ
- አንትንሰ በኩለሄ ትቤላ ንሕነ ሠናያት ንሕነ ዳእሙ አንሰ ኢእብል
- አንትሙ ትቤሉ ውሉደ አብርሐም ንሕነ ወግብርክሙሰ እምእኩይ ውእቱ
- ይብል አብድ በልቡ አልቦ እግዚአብሔር

የ ይቤ ርባታ ለውጊቱ በአራቱ አናቅጽ

- ይቤ
- ይብል
- ይበል
- ይበል

❖ ለሌሎች መራህያን ደግሞ የ“ውጊቱ”ን መሰረት እያደረጉ ከፊት ለፊት እስራው ቀለማቸውን ማስቀደም ነው።

ካልዓይ

- ክርስቶስ ይመጽእ ዳግመ
- ዘይበልዕ ባሕቲቶ ይመውት ባህቲቶ
- ወትቀውም ንግስት በየማንከ

- ሣልሳይ አንቀጽ ሌላኛው ስሙ ዘንድ አንቀጽ፣ እንድ(ዲ)፣ ል(ሊ) አንቀጽ እየተባለም መጠራት ይችላል።

እቅትል → እገድል ዘንድ፣ እንድገድል፣ ልገድል

ይቅትል → ይገድል ዘንድ፣ እንዲገድል፣ ሊገድል

▪ ሰከለ=አፈራ

እሰከል → አፈራለሁ

አሰከል → አፈራ ዘንድ፣ እንድአፈራ (እንዳፈራ)፣ ልአፈራ(ላፈራ)

ትእዛዝ

- ፈኑ እዴከ ወያድኅነት
- ንዑ ኅቤየ
- ሓሩ እ
- ሓረ እምኔየ
- አድኅን ህዝብከ ወባርክ ርስተከ
- እገብር ዘዚአየ ወግብር ዘዚአከ

የ 8ቱ አርእስተ ግሦች ዐቢይ እርባታ

- የአምስቱ አርእስተ ግሦች ከሁለተኛ መደብ (ከአንተ፣አንቲ፣አንትሙ፣ አንትን) ውጭ ዘንድና ትእዛዝ አንቀጻቸው ተመሳሳይ ነው።
- እነዚህም 4ቱ በግእዝ የሚጀምሩት(ቀተለ፣ ቀደሰ፣ ገብረ፣ ተንበለ) እና ከህለ ናቸው።
- የቀሩት 3 አርእስተ ግሦች ስናይ ግን ሦስቱም አንቀጻቸው ተመሳሳይ ይሆናል፤ እነዚህም ግሦች **ባረከ ዴገነ ጦመረ**
- ነገር ግን ትንቢቱ ላይ ቅድመ መድረሻ ፊደሉ ጠብቆ ይነበባል።

ቀተለ

- ይቀትል=ይግደላል
- ይቅትል=ይገድል ዘንድ
- ይቅትል=ይግደል

-
- አቡዩ ይቀትል ከይሴ=አባቴ እባብን ይገድላል
 - ውእቱ ብእሲ ይቅትል ለሰብ ወጽኦ =ያ ሰውየ ሰውን ይገድል ዘንድ ወጣ
 - ይቅትል እሁከ አሀዱ ዝህብ =ወንድምህ አንድ ጅብ ይግደል

ቀደስ

- ይቆድስ =ያመሰግናል
- ይቀድስ=ያመሰግን ዘንድ
- ይቀድስ=ያመሰግን

ምሳሌ:-

- ለምንት ውጊቱ ሰብ ዘኢይቆድስ ለአምላኩ ኩለሄ=> ሰው አምላኩን የማያመሰግነው ለምን ነው
- ይቀድስ አምነ => ያመሰግን ዘንድ አመነ
- አነ እቤ ይቀድስ ለአምላኩ=> እኔ አምላኩን ያመሰግን አልኩ

ግብረ

- ይገባል=ያደርጋል
- ይግባል=ያደርግ ዘንድ
- ይግባል=ያደርግ

□ምሳሌ:-

- ✓ ሰብአዊ ይገባል ግብረ አርፎ=> ሰው ግን የአውሬን ስራ ይሰራል
- ✓ ይግባል ተሣም ባህቱ ኢርኢነ ዘገብሮ አላ ዘአጠፋሁ=> ይሰራ ዘንድ ተሾመ ግን የሰራውን አላየንም ያጠፋውን እንጅ
- ✓ ይግባልለን በከመ ተመነይነ=> እንደተመኘነው ያደርጋልን

ተንበል

- ይተነብል = ይለምናል
- ይተንብል = ይለምን ዘንድ
- ይተንብል = ይለመን

□ምሳሌ:-

- ይተንብል ንተንብሎ => ይለምን ዘንድ እንለምነው
- ይተንብል ይርከብ => እንዲያገኝ ይለምን

ከሀላ

- ይከሀል/ይከል=ይቸላል
- ይከሀል=ይቸል ዘንድ
- ይከሀል=ይቻል

□ ምሳሌ:-

- ይከሀል ተውኔት=> ጨዋታ ይቸላል
- ይከሀል ርዕዮ=> ይቸል ዘንድ አየ

ባረከ

- ይባርክ=ይመርቃል
- ይባርክ= ይመርቅ ዘንድ
- ይባርክ=ይመርቅ

ዴግኅ

- ዴዴግኅ=ዴከተላል
- ዴዴግኅ=ዴከተል ዘንድ
- ዴዴግኅ= ዴከተል

ጠመረ

- ይጠምር=ይጽፋል
- ይጠምር=ይጽፍ ዘንድ
- ይጠምር=ይጻፍ

ለ ንዑስ አንቀጽ

- አንቀጽን የተለያዩ መጽሀፍት በተለያዩ ሁኔታ ሲከፍሉት እናነባለን....

1. ውስጠ ዘ

2. አርዕስት

3. ቦዝ

4. ዘንድ አንቀጽ

1. ውስጠ ዘ

- ውስጠ ዘ ማለት ድብቅ ዘ ፤ የማይታይ “ዘ ” ማለት ነው፤ ዘ ደግሞ በዚህ አውድ “የ” ማለት ነው።
- ስለዚህ ውስጠ ዘ ማለት የማይታይ “የ” ማለት መሆኑ ነው።
- በዚህ ለማየትና ለማገናኘት እንዲረዳ ግልጽ “የ” የሚባሉትን እንይ
 - እንተ $\rightarrow$ የ፣ለነጠላ ቁጥር
 - እለ $\rightarrow$ የ፣ለብዙ ቁጥር
 - ዘ $\rightarrow$ የ፣ለሁለቱም

የቀጠለ...

- ውስጠዘ ሁለት አይነት አለ
 - ሢልስ ውስጠዘ
 - ሳድስ ውስጠዘ

1.1 ሣልስ ውስጠዘ

- ግሱ የቅርጽ ለውጥ ካመጣ በኋላ የመጨረሻዋ ፊደል ሦስተኛ/ሣልስ/ስለምትሆን ነው
- ትርጉሙም እንደ ግሡ የሚወሰን ሆኖ ባጠቃላይ ግን “እንዲህ የአደረገ የሚል ይሆናል”።
- ምሳሌ የገደለ፣የአመሰገነ፣የተከተለ...

ከዚህ ቀጥለን የስምንቱን አርስተ ግሦች ሣልስ ውስጥ ዘ እንመለከታለን

ቀታለ → ገደለ

- ቀታሊ = የገደለ፣ የሚገድል፣ ገዳይ፣ (መ/ር ኢያሱ?)
- ቀታሊያን = የገደሉ ፣ የሚገድሉ፣ ገዳዮች (ወ)
- ቀታሊት = የገደለች፣ የምትገድል፣ ገዳይ
- ቀታሊያት = የገደሉ ፣ የሚገድሉ፣ ገዳዮች (ሴ)

ሣልስ ውስጠዘ በዐሥሩ መራህያን ሲዘረዘር

- ቀታሊየ=የሚገድለኝ ገዳየ
- ቀታሊነ=የሚገድለን ገዳያችን
- ቀታሊከ =የሚገድልህ ገዳይህ
- ቀታሊኪ =የሚገድልሽ ገዳይሽ
- ቀታሊከሙ =የሚገድላቸው ገዳያቸው/ወ
- ቀታሊክን =የሚገድላቸው ገዳያቸው/ሴ
- ቀታሊሁ =የሚገድለው ገዳዩ
- ቀታሊሃ =የሚገድላት ገዳይዋ
- ቀታሊሆሙ =የሚገድላቸው ገዳያቸው/ወ
- ቀታሊሆን=የሚገድላቸው ገዳያቸው/ወ

ቀደሰ=አመሰገነ

- ቀዳሲ=የአመሰገነ፣ የሚያመሰግን፣ አመሰጋኝ
- ቀዳሲያን=የአመሰገኑ፣ የሚያመሰግኑ፣ አመሰጋኞች (ወ)
- ቀዳሲት= የአመሰገነች፣ የምታመሰግን፣ አመሰጋኝ
- ቀዳሲያት= የአመሰገኑ፣ የሚያመሰግኑ፣ አመሰጋኞች (ሴ)

- አንድ **ሰንጓዴት** ኢትዮጵያውያን
ለእመ ኢርሳኤል ይጠፍዕ ልብዩ።

ገብረ =አደረገ/ሰራ

- ገባሪ=የሚያደርግ፣የአደረገ፣አድራጊ
- ገባርያን= የሚያደርጉ፣የአደረጉ፣ አድራጊወች (ወ)
- ገባሪት= የምታደርግ፣ የአደረግች፣ አድራጊ
- ገባርያት= የሚያደርጉ፣ የአደረጉ፣ አድራጊወች (ሴ)

- **ገባሪ** ይገብር ይረክብ ንዋይ፤
ነዋሚ ይነውም ይነጹር ራዕይ፤
ተንባሊ ይተንብል ይረክብ ሲሳይ።

ተንበለ=ለመነ

- ተንበለ=የለመነ፣ የሚለምን፣ ለማኝ
- ተንበልያን=የለመኑ፣ የሚለምኑ፣ ለማኞች(ወ)
- ተንበለት=የለመነች፣ የምትለምን፣ ለማኝ
- ተንበልያት=የለመኑ፣ የሚለምኑ፣ ለማኞች(ሴ)

- ባራኪ=የመረቀ፣የሚመርቅ፣መራቂ
- ባራክያን=የመረቁ፣የሚመርቁ፣መራቂወች (ወ)
- ባራኪት= የመረቀች፣የምትመርቅ፣ መራቂ
- ባራክያት =የመረቁ፣የሚመርቁ፣መራቂወች (ሴ)

ዴገኝ=ተከተለ

- ዴጋኒ=የተከተለ፣የሚከተል፣ተከታይ
- ዴጋንያን= የተከተሉ፣የሚከተሉ፣ተከታዮች (ወ)
- ዴጋኒት= የተከተለች፣የምትከተል፣ተከታይ
- ዴጋንያት=የተከተሉ፣የሚከተሉ፣ተከታዮች (ሴ)

ከሕሊ=ቻለ

- ከሀሊ=የቻለ፣የሚችል፣ቻይ
- ከሀሊያን =የቻሉ፣የሚችሉ፣ቻዮች (ወ)
- ከሀሊት= የቻለች፣የምትችል፣ቻይ
- ከሀሊያት =የቻሉ፣የሚችሉ፣ቻዮች (ሴ)

ጠመረ=ጸፈ

- ጠማሪ=የጸፈ፣ የሚጽፍ፣ ጸሀፊ
- ጠማሪያን=የጸፉ፣ የሚጽፉ፣ ጸሀፊዎች (ወ)
- ጠማሪት=የጸፈች፣ የምትጽፍ፣ ጸሀፊ
- ጠማሪያት=የጸፉ፣ የሚጽፉ፣ ጸሀፊዎች (ሴ)

1.2 ሳድስ ውስጥ ዘ

- ግሱ የቅርጽ ለውጥ ካመጣ በኋላ የመጨረሻዋ ፊደል ስድስተኛ/ሳድስ/ስለምትሆን ነው።
- ትርጉሙም እንደ ግሡ የሚወሰን ሆኖ ባጠቃላይ ግን “እንዲህ የተደረገ ” የሚል ይሆናል።
- ምሳሌ የተገደለ፣የተመሰገነ...

ከዚህ ቀጥለን የስምንቱን አርስተ ግሦች ሳድስ ውስተ ዘ እንመለከታለን።

ቀተለ

- ቅቱል=የተገደለ (ለ አንድ ነጠላ ቁጥር ወንድ)
- ቅቱላን=የተገደሉ (ለብ. ወ)
- ቅትልት=የተገደለች (ለአንዲት ነጠላ ቁጥር ሴት)
- ቅቱላን=የተገደሉ (ለብ. ሴ)

ቀደስ

- ቅዱስ = የተመሰገነ፣ የነጻ፣ የተለየ
- ቅዱሳን = የተመሰገኑ፣ የነጹ፣ የተለዩ (ወ)
- ቅድስት = የተመሰገኑት፣ የነጻት፣ የተለዩት
- ቅዱሳት = የተመሰገኑ፣ የነጹ፣ የተለዩ (ሴ)

ገብረ

- ግብር=የተደረገ
- ግብራን=የተደረጉ (ወ)
- ግብርት=የተደረገች
- ግብራት= የተደረጉ (ሴ)

ተንበለ

- ትንቡል=የተለመነ
- ትንቡላን=የተለመኑ (ወ)
- ትንብልት=የተለመነች
- ትንቡላት =የተለመኑ (ሴ)

ባረከ

- ቡሩክ=የተመረቀ
- ቡሩካን=የተመረቁ (ወ)
- ቡሩ(ር)ካት=የተመረቁኝ
- ቡሩ(ር)ካት=የተመረቁ (ሴ)

ዴገኝ

- ዴገን = ሌሎች የሚከተሉት
- ዴገናን = ሌሎች የሚከተሏቸው (ወ)
- ዴግንት = ሌሎች የሚከተሏት
- ዴገናት = ሌሎች የሚከተሏቸው (ሴ)

ክህለ

- ክሁል=የተቻለ
- ክሁላን=የተቻሉ (ወ)
- ክህልት=የተቻለች
- ክሁላት=የተቻሉ (ሴ)

ጠመረ

- ጠመር = የተጻፈ
- ጠመራን = የተጻፉ (ወ)
- ጠመርት = የተጻፉት
- ጠመራት = የተጻፉ (ሴ)

2. አርእስት

- የሁሉም ቃል መነሻ ስለሆነ ነው።
- እንደ አንዳንድ መጽሀፍት ገለጻ አሁን እኛ እንደምንለው አርዕስት የግሥ ንዑስ አንቀጽ ሳይሆን ግሱ ነው ከአርዕስቱ የሄደ ነው በማለት የቃላት ኹሉ መገኛ ነው በማለት የሚያብራሩ ሲሆን ይኸውም አርዕስት ከግስ ይልቅ ጾታንና ቁጥርን ስለማይለይ “የሁሉም ቃል መነሻ ነው” በሚለው ሀሳባቸውን ያጠናክራሉ።
- ትርጉሙም እንደቃሉ የሚለያይ ሆኖ “ማድረግ” የሚል ጠቅላላ ትርጉም ይይዛል።
- ምሳሌ፡- መግደል፣ ማመስገን፣ መዘመር

በአርሰት ጊዜ ሁለተኛቸውን ሣልስ የሚያደርጉ

- ቀጥል/ቀጥሎት=መግደል
- ገቢር/ገቢሮት=ማድረግ/መስራት
- ክሂል/ክሂሎት=መቻል

በአርሰት ጊዜ ሁለተኛቸውን ሳድስ የሚያደርጉ

- ቀድሶ/ቀድሶት → ማመስገን
- ተንብሎ/ተንብሎት → መለመን
- ባርኮ/ባርኮት → መመረቅ
- ዴግኖ/ዴግኖት → መከተል
- ጦምሮ/ጦምሮት → መጻፍ

■ የቀተለ አርእስት ንዑስ አንቀጽ እርባታ

■ ቀቴል/ቀቴሎት= መግደል

- ቀቴልየ/ቀቴሎትየ → መግደሌ
- ቀቴልነ/ቀቴሎትነ → መግደላችን
- ቀቴልከ/ቀቴሎትከ → መግደልህ
- ቀቴልኪ/ቀቴሎትኪ → መግደልሽ
- ቀቴልከሙ/ቀቴሎትከሙ → መግደላችሁ
- ቀቴልክን/ቀቴሎትክን → መግደላችሁ
- ቀቴሉ/ቀቴሎቱ → መግደሉ
- ቀቴላ/ቀቴሎታ → መግደሏ
- ቀቴሎሙ/ቀቴሎቶሙ → መግደላቸው
- ቀቴሎን/ቀቴሎቶን → መግደላቸው

3. ቦዝ

- ቦዝ ማለት ከሰሙ እንደምንረዳው የፈዘዘ ማሰሪያ አንቀጽነቱን ያጣ እንደ ማለት ነው።
- የድርጊት ገላጭነት ሚናውን ባያጣም ነገር ግን የአረፍተ ነገር መቋጫ በምሆን አያስርልንም።
- ትርጉሙም “**አድርጎ**” የሚል ይሆናል።
- ምሳሌ፡- ገድሎ፣ መርቆ፣ ለምኖ ፣ ችሎ...

በቦዝ ጊዜ ሁለተኛቸውን ሣልሰ የሚያደርጉ

- $\phi^2 = \eta^2$
- $\eta^2 = \lambda^2$
- $\eta^2 = \xi^2$
- $\eta^2 = \lambda^2$

በቦዝ ጊዜ ሁለተኛቸውን ሳድስ የሚያደርጉ

- ቀድሶ=አመስግኖ
- ባርኮ=አመስግኖ
- ዴግኖ=ተከትሎ
- ጦምሮ=ጽፎ

የቦዝ አንቀጽ አዕማድ እርባታ

- ቀቴሎ(ገድሎ)
- ተቀቴሎ(ተገድሎ)
- አቅቴሎ(አስገድሎ)
- ተቃቴሎ(ተገዳድሎ)
- አስተቃቴሎ(አገዳድሎ)

ቦዝ አንቀጽ በአስሩ መራህያን ሲረባ

- **1ኛ** እና **2ኛ** መደብ የመጨረሻውን ፊደል ግዕዝ አድርጎ (የ“**አነ**” ግን ሳድስ እንደሆነ) የተለመዱትን ቅጥያዎች መጨመር ነው።
- 3ኛ መደብ ላይ “**ኡ፣ አ፣ አሙ፣ አን**” ን ለውእቱ፣ይእቲ፣ውእቶሙ እና ውዕቶን እንደ ቅደምተከተላቸው መጨመር ነው።

ከሰተ=ገለጠ

- ከሲ^ተየ=ገልጮ
- ከሲ^ተነ=ገልጠን
- ከሲ^ተከ= ገልጠህ
- ከሲ^ተኪ=ገልጠሽ
- ከሲ^ተከሙ=ገልጣቸው

- ከሲ^ተከን= ገልጣቸው
- ከሲ^ቶ=ገልጦ
- ከሲ^ታ=ገልጣ
- ከሲ^ቶሙ=ገልጠው
- ከሲ^ቶን=ገልጠው

ምሳሌያት፡-

- ፈቂድየ መጻእኩ
- አፍቂርየ አውሰብኩ
- ኅዲገኪ ሐርኪ
- አሚኖ ክህደ
- ወዲቆ ተንስኦ

✓ ወዲቀክ ትትነሳእ

✓ ቀቲሎ ሀለወ

- ቀቲላኒ ይእቲ
- ቀቲሎኒ
- ቀቲላ ኪያየ

✓ ሰጊዶሙ ይዘምሩ

❖ አርሚምየ እሐር

❖ ገቢረነ ንስክብ

- ኅዲጎ ተስዐ ነገደ ወረደ ወልድ
- አፍቂር ብእሲቶ
- መኒኖ ዐለመ
- ወመጺኦ መምህርሙ ተንሥኡ አርድእት
- ወሰሚኦ ሄርድስ ንጉሥ ደንገጸ ወተሀውከ
- አይቴ ተሐውር ነሲኦከ ለንዋይየ
- ወበዊኦሙ ውስተ ቤት ረከብዎ ለሕፃን ምስለ ማርያም እሙ

፫) ጸዋትወ አንቀጽ (ሰረይ ግሥ) Irregular Verbs)

- ግሥን ሁሉ በየወገኑ (በየአመሉ) ለይተን እንድናረባ የሚያስተምረን ክፍል ጸዋትወ ይባላል።
- በእርባታቸው ከስምንቱ አርእስት የተለዩና እነርሱን ለመሰሉ ሁሉ የእርባታ መጠየቂያ ለሚሆኑ ግሦች የተሰጠ ሥያሜ ነው።
- ሰረይ ግሥ የተባለበት ምክንያት አንድ ሰረይ ግሥ እንደ ርእሰ (አለቃ) እንዳይቆጠር አለቃ አለው፤ እንደ ሠርዌ እንዳይቆጠር ከአለቃው የተለየ ነው (እንደ አለቃው ሙሉ በሙሉ አይሄድም) ።
- ንዑስ ርእሰ (ትንሽ አለቃ) እንደማለት ነው። ሦስት ዓይነት ፀዋትወ የግሥ እርባታ ሕግጋት አሉ።

✓ ሦስት ዓይነት ፀዋትው የግሥ እርባታ ሕግጋት አሉ።

እነርሱም፡-

1. ‘ሀ’ እና ‘አ’ ያለባቸው አንድ ወገን / አመል/
2. ‘ወ’ ያለባቸው ሌላ ወገን /አመል/
3. ‘የ’ ያለባቸው ሦስተኛ ወገን /አመል/

የ 'ሀ' እና የ 'አ' አመል

፩, በቀተለ ቤት ሲገኙ የሚያመጡት ለውጥ

✓ በመነሻ ሲገኙ:- በትንቢት አንቀጽ አሥራውን ግእዝ ያደርጉታል። ሌላ ለውጥ የለውም።

ምሳሌ:-

- **ሐለመ---** የሐልም፣ ይሕልም፣ ይሕልም፣ ሐሊም/ሐሊሞት
- **አነመ---** የአንም፣ ይአንም፣ ይአንም፣ አኒም/አኒሞት
- **ኅዘነ---** የኅዝን፣ ይኅዝን፣ ይኅዝን፣ ኅዚን/ኅዚኖት

✓ በመካከል ሲገኙ:- ሦስት አይነት ለውጥ ያመጣሉ።

1. ትንቢት አንቀጽን ፍጹም ሳድስ ያደርጉታል።
2. በዘንድና በትእዛዝ ቅድመ መድረሻውን ግእዝ ያደርጉታል።
3. የአርእስቱን መነሻ ሳድስ ያደርጉታል።

ምሳሌ:-

- መሐለ--- ይምሕል፡ ይምሐል፡ ይምሐል፡ምሒል/ሎት
- ሰአለ--- ይስእል፡ ይስአል፡ ይስአል፡ ስኢል/ሎት
- ሰዐረ--- ይስዕር፡ ይስዐር፡ ይስዐር፡ ሰዒር/ሮት

□ **ማስታወሻ:-** ‘ሀ’ እና ‘አ’ በቀተለ ቤት በመድረሻ አይገኙም።

፪, በቀደስ ቤት የሚያመጡት ለውጥ

✓ በመነሻ ሲገኙ:- በዘንድና በትእዛዝ እናቅጽ አሥራውን ግእዝ ያደርጉታል።

ምሳሌ:-

- ሐወጸ--- ይሐውጽ፡ የሐውጽ፡ የሐውጽ፡ ሐውጸ/ጸት
- ዐመጸ--- ይዔምጽ፡ የዐምጽ፡ የዐምጽ፡ ዐምጸ/ጸት
- ሀየለ--- ይሄይል፡ የሀይል፡ የሀይል፡ ሀይሎ/ሎት

✓ **በመድረሻ ሲገኙ:-** ሦስት ቀለማት ባሉት የቀደሰ ቤት መድረሻ ሲገኙ ለውጥ አያመጡም።

- ቀለማቱ አራትና ከዚያ በላይ ከሆኑ ግን በትንቢት፣ በዘንድና ትእዛዝ አናቅጽ ቅድመ መድረሻውን ራብዕ ያደርጋሉ።

ምሳሌ:-

- ጸውዐ--- ይጸውዕ፡ ይጸውዕ፡ ይጸውዕ፡ ጸውዖ/ዖት
- ተፈሥሐ--- ይትፈሣሕ፡ ይትፈሣሕ፡ ይትፈሣሕ፡ ተፈሥሐ/ሐት

□ **ማስታወሻ:-** ‘ሀ’ እና ‘አ’ በቀደሰ ቤት በመካከል አይገኙም።

፫, በገብረ ቤቶች ላይ የሚያሳዩት ለውጥ
በመነሻ ሲገኙ

«ሀ» እና «አ» በገብረ ቤቶች በመነሻ ሲገኙ በትንቢት አንቀጽ ኢሥራው ግእዝ ይሆናል።

ምሳሌ፡-አምነ የአምን ይእመን ይእመን አሚን/ኖት

ኅልቀ የኅልቅ ይኅለቅ ይኅለቅ ኅሊቅ/ቆት

ዐርገ የዐርግ ይዕረግ ይዕረግ ዐሪግ/ኅት

«ሀ» እና «አ» በገብረ ቤቶች በመካከል አይገኙም።

«ሀ» እና «አ» በገብረ ቤቶች በመድረሻ ሲገኙ በዘንድ እና ትእዛዝ አናቅጽ ቅድመ መድረሻውን ራስዎ ቀለም ያደርጉታል።

ምሳሌ፡- በልዐ ይበልዐ ይብላዐ ይብላዐ በሊዐ/በሊዖት

በጽሐ ይበጽሕ ይብጻሕ ይብጻሕ በጺሐ/ሐት

ፈትሐ ይፈትሕ ይፍታሕ ይፍታሕ ፈቲሕ/ሐት

፬ በተንበለ ቤቶችበመነሻ ሲገኙ የሚያሳዩት ለውጥ

አንድ «ሀ» ወይም «አ» ብቻ ሲሆን

በዚህ ጊዜ አሥራው ከትንቢት እስከ ትእዛዝ አንቀጽ ድረስ ራብዕ ይሆናሉ።

ምሳሌ፡-አመደበለ ያመደበል ያመደበል ያመደበል አመደበሎ/ሎት

አመከነየ ያመከኒ ያመከኒ ያመከኒ አመከንዮ/ዮት

አንቀልቀለ ያንቀለቅል ያንቀለቅል ያንቀለቅል አንቀልቅሎ/ሎት

መነሻውም ድረ መነሻውም የ«ሀ» እና «አ» ዘር ሲሆን በትንቢት አስራው ግእዝ ይሆናል። በዘንድ እና ትእዛዝ ደግሞ ራብዕ ይሆናሉ።

ምሳሌ፡-አእመረ የእምር ያእምር ያእምር አእምር/ርት

አእተተ የእትተ ያእትት ያእትት አእትዮ/ዮት

አእኩተ የእኩት ያእኩት ያእኩት አእኩዮ/ዮት

«ሀ» እና «አ» በተንበለ ቤቶች በመካከል እና በመድርሻ ሲገኙ ለውጥ አያመጡም።

፩. የባረከ ቤት

✓ አራት ቀለም ባለው (ይኸውም የ“**ማሕረክ**” የሆኑት) ሁልጊዜ በመካከል «ሀ» ወይም «አ» ይገኛሉ።

✓ በእርባታ ጊዜም በትንቢት አንቀጽ ድኅረ መነሻውን ግእዝ በዘንድ እና በትእዛዝ ራብዕ ያደርጋሉ።

ምሳሌ፡-

- **ማህረክ** ይመሀርክ ይማሀርክ ይማሀርክ ማሀርኮ/ኮት
- **ጸዕደወ** ይጸዐዱ ይጸዕዱ ይጸዕዱ ጸዕድዎ/ዎት
- **ጸሕየየ** ይጸሐይይ ይጸሕይይ ይጸሕይይ ጸሕይዮ/ዮት

፩. በክህለ ቤቶችም ሁልጊዜ መካከሉ «ሀ» ወይም «አ» አለባቸው።

ምሳሌ፡-

✓ ቄቅሐ ይቄቅሕ ይቄቅሕ ይቄቅሕ ቄቅሐ/ሐት

✓ ቶስሐ ይቶስሕ ይቶስሕ ይቶስሕ ቶስሐ/ሐት

✓ ጥሠሠ ይጥሥሥ ይጥሥሥ ይጥሥሥ ጥሥሥ/ሥት

✓ ርኅቀ ይርኅቅ ይርኅቅ ይርኅቅ ርኅቅ/ቆት

□ ማስታወሻ፡- «ሀ» እና «አ» ከላይ ካየናቸው ውጭ ባሉ አርእስቶች ሲገኙ ለውጥ አያሳዩም።

ማስታወሻ፡- ፩ ማንኛውም በሳብዕ የሚጀምር ግስ በውስጡ «ወ» አለው። በኅምስ የሚጀምር ግስም በውስጡ «የ» አለው። ስለዚህም ሁለት ቀለማት ያላቸውንና በኃምስ እና በሳብዕ የሚጀምሩ ግሶችን በምናረባ ጊዜ በውስጥ ያሉትን «ወ» እና «የ» በማውጣት ይሆናል።

ምሳሌ፡- «ቆመ» ን ስንናረባ «ቀመመ» እንደ ሆነ አድርገን ነው።

ቆመ	ይቀውም	ይቁም	ይቁም	ቀዊም/ሞት
ፆረ	ይፀውር	ይፀር	ይፀር	ፀዊር/ሮት
ሣመ	ይሠይም	ይሣም	ይሣም	ሠዊም/ሞት
ኤለ	የአይል	ይኢል	ይኢል	አዩል/ሎት
ኔስ	የኅይስ	ይኒስ	ይኒስ	ኅዩስ/ሶት

፪ በእርባታ ጊዜ የቀተለን ከቀደስ የቀደስን ከቀተለ እየደባለቁ የሚረቡ ግሶች አሉ። እነርሳቸውም ቱሱሐን ይባላሉ። ከዚህም ሌላ ሀገ ወጦች አሉ።

ምሳሌ፡- ሐገገ ይሐግግ ይሕግግ ይሕግግ ሐጊግ/ኅት

አንስሐስሐ ያንሰሕስሕ ያንሳሕስሕ ያንሳሕስሕ አንሳሕስሐ/ሐት

የ«ወ» አመል

1, በገቢር ግሶች ላይ ያለው ለውጥ

በመነሻ ሲገኝ

«ወ» በቀተለ፣ በገብረና በክህለ ቤቶች በመነሻ ሲገኝ በዘንድ እና በትእዛዝ ይጠፋል። ከ«ወ» ቀጥሎ ያለው የ«ሀ» ወይም የ«አ» ቤት ከሆነ ደግሞ አሥራው ግእዝ ይሆናሉ።

ምሳሌ፡-	ወረደ	ይወርድ	ይረድ	ይረድ	ወረድ/ዶት
	ወድቀ	ይወድቅ	ይደቅ	ይደቅ	ወዲቅ/ቆት
	ውኅዝ	ይውኅዝ	የኅዝ	የኅዝ	ውኒዝ/ዞት
	ወደየ	ይወዲ	ይደደ	ይደደ	ወዲደ/የት
	ወለደ	ይወልድ	ይለድ	ይለድ	ወሊድ/ዶት

«ወ» በቀደሰ እና በተንበለ ቤቶች በመነሻ ሲገኙ አይጎረዱም።

ምሳሌ፡-	ወደሰ	ይዌድሰ	ይወድሰ	ይወድሰ	ወድሰ/ሶት
	ወሰከ	ይዌሰከ	ይወሰከ	ይወሰከ	ወሰኮ/ኮት
	ወለጠ	ይዌልጥ	ይወልጥ	ይወልጥ	ወልጦ/ጦት
	ወርዘወ	ይወረዘተ	ይወርዘተ	ይወርዘተ	ወርዘዎ/ዎት

ማስታወሻ፡- በሌሎች ግሶች በመነሻ ላይ አይገኝም።

በመካከል ሲገኝ:- ራሱን ጎርዶ ግእዝ የነበረውን ፊደል ወደ ሳብዕ ያለውጣል። ስለዚህም በሳብዕ የሚጀምር ግሥ ሁሉ በውስጡ ‘ወ’ አለበት።

ምሳሌ:- ቀወመ--- ቆመ ሐወረ--- ሐረ
 ነወለወ--- ኖለወ ነወመ--- ኖመ

በመድረሻ ሲገኝ:-

1. በገቢር ግሦች በመድረሻ ሲገኝ በካልዐይ፣ ዘንድና ትእዛዝ አናቅጽ ፊቱ ያለውን ፊደል ወደ ካዕብ ለውጦ ራሱን ይጎርዳል።

ምሳሌ:- ፈነወ--- ይፌኑ፣ ይፈኑ፣ ይፈኑ

ነቀወ-- ይነቁ፣ ይንቁ፣ ይንቁ

ለበወ--- ይሌቡ፣ ይለቡ፣ ይለቡ

ዘረወ--- ይዘሩ፣ ይዝሩ፣ ይዝሩ

ወርዘወ--- ይወረዙ፣ ይወርዙ፣ ይወርዙ

ማስታወሻ፡ ‘ወ’ በግሥ መድረሻ ላይ ደጊመ ቃል ሲሆን አይጎርድም።

ምሳሌ:- ከወወ--- ይከውው፣ ይከውው፣ ይከውው

ዔወወ--- ይዔውው፣ ይዔውው፣ ይዔውው

2. በተገብሮ ግሦች ላይ በመድረሻ ሲገኝ ራሱን ጎርዶ ፊቱ ያለውን ፊደል ወደ ሳብዕ ይለውጣል። በተገብሮ ግሦች ‘ተ’ ን ተከትለው ያሉት ፊደላት “ተ፣ ሠ፣ ሰ፣ ዘ፣ ደ፣ ጸ፣ ፀ፣ ጠ” ከሆኑ ‘ተ’ ትዋጣሉት።

■ ምሳሌ፡-

- ተፈነወ--- ይትፈኖ፣ ይትፈኖ፣ ይትፈኖ
- ተደመረ--- ይደመር፣ ይደመር፣ ይደመር
- ተሰፈወ--- ይሰፎ፣ ይሰፎ፣ ይሰፎ፣ ይሰፎ
- ተሠገወ--- ይሣጎ፣ ይሠጎ፣ ይሠጎ
- ተፀወነ ይፄወን፣ይፀወን፣ይፀወን
- ተሰብሐ ይሰባሕ፣ይሰባሕ፣ይሰባሕ

አዕማድ

- አዕማድ (አምስቱ ማዕረጎች) ለግስ እርባታ ሁሉ መነሻ እና መቋቋሚያ ወይም የግስን ያታ፤የአንቀጽን እርባታ በየቤቱና በየሠራዊቱ ፀንቶ እንዲነገር የሚወስኑ እና ለይተው የሚመሩ ስለሆኑ አዕማድ ወይም አዕማደ ግሥ ተብለዋል፡፡
- እነዚህ አምስቱ የግሥ ማዕረጎች የሚከተሉት ናቸው፡፡

፩. አድራጊ ዐምድ (ገቢረ)

፪. ተደራጊ ዐምድ (ተገብሮ)

፫. አስደራጊ ዐምድ (ገቢር)

፬. ተደራራጊ ዐምድ (ተገብሮ)

፭. አደራራጊ ዐምድ (ገቢር)

□ምሳሌ :-

- ቀተለ(ገደለ) አድራጊ ዐምድ
- አቅተለ(አስገደለ) አስደራጊ ዐምድ
- ተቀትለ(ተገደለ) ተደራጊ ዐምድ
- ተቃተለ(ተገዳደለ) ተደራራጊ ዐምድ
- አስተቃተለ(አገዳደለ) አደራራጊ ዐምድ

- ግሦች በአምስቱ አዕማድ ሲረቡ ለእርባታቸው ህፀፀ እና ምልዐት አለው፡፡
- በምልዐት ሲረቡ አምስቱንም ደረጃ ይወጣሉ፡፡ በህፀፀ ሲረቡ ከአምስት ያነሰ ደረጃን ይወጣሉ፡፡

ደረጃ	አድራጊ	አስደራጊ	ተደራጊ	ተደራራጊ	አደራራጊ
፩	ቀተለ	አቅተለ	ተቀተለ	ተቃተለ	አስተቃተለ
፪	ፈለሰ	አፍለሰ		ተፋለሰ	አስተፋለሰ
፫	ሐነጸ	አሐነጸ	ተሐነጸ		
፬	ዘንመ	አዝንመ			
፭	ኮነ				

- ከላይ ባየናቸው አዕማድ ላይ በመነሻ የምናገኛቸው ባዕዳን ፊደላት “ተ፤አ፤አስተ” ልማድ ይባላሉ።

□ “ተ” የመደረግ፤የመደራረግ ልማድ ነው። ነገር ግን ተወክፈ፤ተዘከረ ያለውን የሚመስል ግሥ የማድረግ ሲሆን ይገኛል።

❖ “አ” የማስደረግ ልማድ ሲሆን የመደረግና የማድረግ ሆኖ ይገኛል

- ምሳሌ፡- አየድዐ ያየድዕ፤ያየድዕ፤ያየድዕ

❖ “አስተ” የማደራረግ ልማድ ሲሆን የመደረግ፤የማድረግ፤የማስደረግ ሆኖ ይገኛል።

- ምሳሌ፡- አስተርአየ(አየ፤አሳየ) ፤ አስተብቀዐ(ማለደ)

ሀ. አድራጊ ዐምድ

❑ ራሱን ችሎ በሀላፊ አንቀጽ የሚነገር የአዕማድ ሁሉ መሠረት ነው፡፡

- ምሳሌ ፦ ቀተለ፤ቀደሰ፤ተንበለ

❑ አድራጊ ዐምድ ግእዝን፤ራብዕን፤ኃምስን፤ሳብዕን ይሰባል፡፡

- ምሳሌ ፦

- ሰበኩ ሐዋርያት ወንጌለ

- ርእየ አንበሳ ውስተ ሐቅል

- ረከበ አርፄ ውስተ ገዳም

ለ. አስደራጊ ዐምድ

□ በመነሻው ላይ ባዕድ ፊደል “አ” ን በመጨመር ከአድራጊ ግሥ ይመስረታል

- ምሳሌ፡-
- ሐይወ አሕየወ
- ጸሐፊ አጽሐፊ

□ አስደራጊ ዐምድ ሁለት ግእዝን ይስባል፡፡

- ምሳሌ፡- ያፈቅርዎ ሕዝብ ለባዕል ዘአብልዐ ነዳየ ኅብስተ

ሐ. አደራራጊ ዐምድ

□ በመነሻው ላይ ባዕድ ፊደል “አስተ” ን በመጨመር ከአድራጊ ዐምድ ይመስረታል።

- ምሳሌ፡- ቀተለ አስተቃተለ

□ አደራራጊ ዐምድ “ምስለ”ን አጫፍሮ ስምን ይሰባል።

- ምሳሌ፡- አስተቃተለ ሳሙኤል ሳአልሃ ምስለ አጋግ

መ. ተደራጊ ዐምድ

□ በመነሻ ላይ “ተ” ን በመጨመር ከአድራጊ ዐምድ ይመስረታል።

- ምሳሌ፡- ተቀትለ፣ ተቀደሰ

□ ተደራጊ ዐምድ ተገብሮ ያደርጋል።

- ምሳሌ፡- ተሐንጸ ቤት

ሠ. ተደራራጊ ዐምድ

□ በመነሻው ላይ ባዕድ ፊደል “ተ” ን በመጨመር፤ ድኅረ መነሻውን ራብዕ በማድረግ ከአድራጊ ዐምድ ይመሰረታል፡፡

- ምሳሌ፡- ተቃተለ፤ ተባረከ፤ ተናገረ

□ ተደራራጊ ዐምድ እርስ በእርሱ በሚደረግ ግብር እየገባ ይሠራል፡፡

- ምሳሌ፡-
 - ተቃተለ ዳዊት ምስለ ጎልያድ
 - መላእክት ተናገሩ ምስለ ጎልያድ

ማስታወሻ:- የ “ተ” እና የ “ጠ” ግሦች የሩቂቱ ሴት ውስጠ ዘ መድረሻ ፊደሉ (ት ወይም ጥ) ይውጣል።

■ ምሳሌያት :-

- ምውት እንጅ ምውትት አይልም።
- ፍልጥ እንጅ ፍልጥት አይልም።

የ 'የ' አመል

- በግሥ መነሻ ላይ ሲገኝ የእርባታ ለውጥ አያስከትልም።

ምሳሌ፡- የበበ--- ይዩብብ፡ ይዩብብ፡ ይዩብብ

- በግሥ መካከል ሲገኝ፡- ራሱን ጎርዶ በቀዳማይ መነሻውን ኅምስ፣ በዘንድና በትእዛዝ መካከሉን ሣልስ ያደርጋል።

ምሳሌ፡-

- ሢመ--- ይሠይም፡ ይሢም፡ ይሢም
- ኄሰ--- የኄይስ፡ ይኄስ፡ ይኄስ

በመድረሻ ሲገኝ:-

1, በገቢር ግሥ በመድረሻ ላይ ሲገኝ ከትንቢት አንቀጽ እስከ ትእዛዝ አንቀጽ ድረስ ራሱን ጎርዶ ፊቱ ያለውን ፊደል 'ሃልስ' ያደርጋል።
የአርእሱንም መካከል ሳድስ ያደርጋል።

ምሳሌ:- በቀተለ ቤት	ገነዩ--- ይገኒ: ይግኒ: ይግኒ: ገንይ/የት
በቀደሰ ቤት	ጸለዩ--- ይጸሊ: ይጸሊ: ይጸሊ: ጸልዩ/የት
በገብረ ቤት	ሰትዩ--- ይሰቲ: ይሰቲ: ይሰቲ: ሰትይ/የት
በባረከ ቤት	ሣቀዩ--- ይሣቂ: ይሣቂ: ይሣቂ: ሣቅዩ/የት

‘የ’ በመድረሻ ደጊመ ቃል በሆነበት አይጎርድም።

ምሳሌ:- ጐየ/ጐየየ---	ይጐይይ: ይጐየይ: ይጐየይ: ጐይዩ/የት
ጸሀየየ---	ይጸሀይይ: ይጸሀይይ: ይጸሀይይ: ጸሀይዩ/የት

- በቦዝ አንቀጽ እርባታ ጊዜ 'የ' ቅድመ መድረሻውን ሣልሰ በማድረግ ፋንታ ሳድስ ያደርጋል።

ምሳሌ:-

- ቀቲል--- ቀቲሎ(ቦዝ)
- ሠነየ--- ሠንዮ
- ጸለየ--- ጸልዮ

ምሳሌ:-

- ተከረየ--- ይትከረይ፡ ይትከረይ፡ ይትከረይ፡ ተከርዮ/ዮት
- ተሌለየ--- ይትሌለይ፡ ይተሌለይ፡ ይትሌለይ፡ ተሌልዮ/ዮት
- ተሴሰየ--- ይሴሰይ፡ ይሴሰይ፡ ይሴሰይ፡ ሴሰዮ/ዮት

ዝርወ

- ዝርወ የተባሉ ከአርዕስትና ከሠራዊት ስም የሌላቸው ቀለማት “ቁ” “ከ” “ገ” “ኀ” ን መነሻ፣ መሀከል፣ መድረሻ ያደረጉ ግሦች ናቸው። እነዚህም በየራሳቸው በየጠባያቸው ይረባሉ።

- ምሳሌያት፡-

ሀ. ኀለቁ (ቆጠረ)፡ ይኃልቀ፤ይኀልቀ፤ይኀልቀ፤

ለ. ለሐከ (ሠራ)፡ ይልሐከ፤ ይልሐከ፤ ይልሐከ፤

ሐ. ገባ (ሸሸ)፡ ይገባ፤ይገባ፤ይገባ፤ይገባ፤

መ. ገሐቁ

ሠ. ገገገ

ረ. ገገገ

ሰ. ገገገ

ቀ. ቁቁ

2. ዝርዝር እርባታ

- የትኛው መራሒ (**አድራጊው**) ከየትኛው መራሒ (**ተደረጊው**) ላይ ድርጊት እንደፈጸመ የሚያሳይ።
- የተሳቢውን (**የተደራጊውን**) ማንነት የሚያሳውቁን በግሱ መድረሻ ላይ **በምእላድነት የሚገቡ ፊደላት** ናቸው።
- እነርሱም ግሳውያን የተሳቢ **አጻፋ ተውላጠ ስም** ይባላሉ።

የተሳቢ አጻፋ ተውላጦ ስሞች

	ጾታ	ብዙ	ነጠላ
፩ኛ መደብ		ነ	ኒ
፪ኛ መደብ	ተባዕት	ከሙ	ከ
	አንስት	ከን	ኪ
፫ኛ መደብ	ተባዕት	ዎሙ፣ሆሙ፣ዮሙ፣አሙ	ዎ፣ሁ፣ ሆ፣ዮ፣አ
	አንስት	ዎን፣ሆን፣ዮን፣አን	ዋ፣ሃ፣ያ፣አ

=ኒ

አነ

=ነ

ንሐነ

=ከ

አንተ

=ኪ

አንቲ

=ከመ

አንተመ

=ከን

አንተን

=ዎ፣ሆ፣ዮ፣ኦ (ሳብእ ማድረግ)

=ዋ፣ሃ፣ያ፣ኦ (ራብእ ማድረግ)

=ዎሙ፣ሆሙ፣ዮሙ፣ኦሙ (ሳብእ+ሙ ማድረግ)

=ዎን፣ሆን፣ዮን፣ኦን (ሳብእ+ን ማድረግ)

ውእቱ

ይእቲ

ውእቶሙ

ውእቶን

የዝርዝር እርባታን ለማግኘት ቅደም ተከተል በቀዳማይ አንቀጽ ጊዜ

1. መጀመሪያ የተሰጠውን ግስ ወደ አድራጊው መራሒ ማርባት
2. ከዚያ ቅጥያ ሲጨምር የቅርጽ ለውጥ የሚያመጣ መራሒ ከሆነ መለወጥ
3. ተደራጊው ማን እንደሆነ የሚገልጽ ቅጥያ መጨመር

ለቅደም ተከተሉ ምሳሌ ወንዶች ገዙኝ ለማለት

•ግሰ=አጥረየ

1. አጥረዩ

2. ውእቶሙ የቅርጽ ለውጥ አያመጣም

3. አጥረዩኒ

ከዚህ ቀጥሎ ደግሞ እያንዳንዱ መራሒ ከሌላው መራሒ ሲተገብር ሁሉን እንደ
❖ 1ኛና በተለይ 2ኛ መደብ መራሕያን ከራሳቸው መደብ ላይ አይተገብሩም

$$1^{\text{ኛ}} \text{ መደብ: } 2 * 8 = 16$$

$$2^{\text{ኛ}} \text{ መደብ: } 4 * 6 = 24$$

$$3^{\text{ኛ}} \text{ መደብ: } 4 * 10 = 40$$

$$16 + 24 + 40 = 80$$

አነ አንዘ ይገብር አነ ሲያደርግ

- ሰከልኩክ
- ሰከልኩኪ
- ሰከልኩክሙ
- ሰከልኩክን

- ሰከልክዎ
- ሰከልክዋ
- ሰከልክዎሙ
- ሰከልክዎን

ንሕገ ሰከልፍ...

- ሰከልፍከ
- ሰከልፍኪ
- ሰከልፍክሙ
- ሰከልፍክን

- ሰከልፍሁ
- ሰከልፍሃ
- ሰከልፍሆሙ
- ሰከልፍሆን

ንሕነ

ሁለተኛ መንገድ ሰከል...

• ሰከልነከ

• ሰከልነኪ

• ሰከልነክሙ

• ሰከልነክን

• ሰከልኖ

• ሰከልና

• ሰከልኖሙ

• ሰከልኖን

አንተ
ቀተልክ...

• ሰከልከኒ

• ሰከልከኒ

• ሰከልኮ

• ሰከልካ

• ሰከልኮሙ

• ሰከልኮን

አንተ

ሁለተኛ አካሄድ ቀተልኩ...

• ሰከልኩኒ

• ሰከልኩኒ

• ሰከልኩሁ

• ሰከልኩሃ

• ሰከልኩሆሙ

• ሰከልኩሆን

አንቲ ሰከልኪ...

- ሰከልኪኒ
- ሰከልኪነ
- ሰከልኪዮ

- ሰከልኪያ
- ሰከልኪዮመ
- ሰከልኪዮን

አንቲ

ሁለተኛ አካሄድ ሰከልክ...

- ሰከልክኒ

- ሰከልክነ

- ሰከልክዮ

- ሰከልክያ

- ሰከልክዮሙ

- ሰከልክዮን

አንቅስቃሴ

- ሰከልክሙኒ

- ሰከልክሙኒ

- ሰከልክምዎ

- ሰከልክምዎ

- ሰከልክምዎሙ

- ሰከልክምዎን

አንቱን

ሰከልከና

• ሰከልከናኒ

• ሰከልከናነ

• ሰከልከናሁ

• ሰከልከናሃ

• ሰከልከናሆመ

• ሰከልከናሆን

ውጊቱ

ሰከለ...

- ሰከለኒ
- ሰከለነ
- ሰከለከ
- ሰከለኪ
- ሰከለክሙ

- ሰከልክን
- ሰከሎ
- ሰከላ
- ሰከሎሙ
- ሰከሎን

ውእቱ

ሁለተኛ አካሄድ ሰከላ...

- ሰከላኒ
- ሰከላነ
- ሰከላከ
- ሰከላኪ
- ሰከላክሙ

- ሰከልላክን
- ሰከላሁ
- ሰከላሃ
- ሰከላሆሙ
- ሰከላሆን

ይጻፉ ሰከለተ...

- ሰከለተኒ
- ሰከለተነ
- ሰከለተከ
- ሰከለተኪ
- ሰከለተከሙ

- ሰከለተከን
- ሰከለቶ
- ሰከለታ
- ሰከለቶሙ
- ሰከለቶን

ውእቶም

ሰከሉ...

- ሰከሉኒ
- ሰከሉነ
- ሰከሉከ
- ሰከሉኪ
- ሰከሉከም

- ሰከሉከን
- ሰከልዎ
- ሰከልዋ
- ሰከልዎም
- ሰከልዎን

ውእቶን

ሰከላ...

- ሰከላኒ
- ሰከላነ
- ሰከላከ
- ሰከላኪ
- ሰከላከሙ

- ሰከላክን
- ሰከላሁ
- ሰከላሃ
- ሰከላሆሙ
- ሰከላሆን

የአእመረ ዝርዝር እርባታ

□ አነ ስምንቱንም መራሕያን አስቦ ሲነገር

አነ ለአንተ/ቲ

- አእመርኩክ/ኪ
- አአምረክ/ኪ
- አእምርክ/ኪ
- አእምርክ/ኪ

አነ ለአንተሙ/ን

- አእመርኩክሙ/ን
- አአምረክሙ
- አእምርክሙ/ን
- አእምርክሙ/ን

አነ ለውእቱ/ይእቲ

- አእመርከዎ/ዋ
- አአምሮ/ራ
- አእምሮ/ራ
- አእምሮ/ራ

አነ ለውእቶሙ/ን

- አእመርከዎሙ/ዎን
- አአምሮሙ/ን
- አእምሮሙ/ን
- አእምሮሙ/ን

□ንሕነ ስምንቱንም መራሕያን አሰቦ ሲነገር

ንሕነ ለአንተ/ቲ

- አእመርና(ነ)ከ/ኪ
- ነአመረከ/ኪ
- ናእመረከ/ኪ
- ናእመረከ/ኪ

ንሕነ ለአንተ-ም/ን

- አእመርና(ነ)ከም/ን
- ነአመረከም/ን
- ናእመረከም/ን
- ናእመረከም/ን

ንሕነ ለውጥ/ይጻጽ

- አክመርኖ(ናሁ)/ና(ናሃ)
- ነአምሮ/ራ
- ናአምሮ/ራ
- ናአምሮ/ራ

ንሕነ ለውጥ/ቶሙ/ን

- አክመርኖሙ(ናሆሙ)/ኖን(ናሆን)
- ነአምሮሙ/ን
- ናአምሮሙ/ን
- ናአምሮሙ/ን

<u>አንተ ለውሏቱ</u>	<u>አንተ ለውሏቶሙ</u>	<u>አንተ ለውሏቶን</u>	<u>አንተ ለይሏቲ</u>	<u>አንተ ለአነ</u>	<u>አንተ ለንሐነ</u>
አእመርኮ	አእመርኮሙ	አእመርኮን	አእመርካ	አእመርከኒ	አእመርከነ
ተአምሮ	ተአምሮሙ	ተአምሮን	ተአምራ	ተአምረኒ	ተአምረነ
ታእምሮ	ታእምሮሙ	ታእምሮን	ታእምራ	ታእምረኒ	ታእምረነ
ኣእምሮ	ኣእምሮሙ	ኣእምሮን	ኣእምራ	ኣእምረኒ	ኣእምረነ

<u>አንቲ ለውሕቁ</u>	<u>አንቲ ለውሕቶሙ</u>	<u>አንቲ ለውሕቶን</u>	<u>አንቲ ለይሕቲ</u>	<u>አንቲ ለአነ</u>	<u>አንቲ ለንሐነ</u>
አእመርኪዮ	አእመርኪዮሙ	አእመርኪዮን	አእመርኪያ	አእመርክኒ	አእመርክነ
ተአምሪዮ/ርዮ	ተአምሪዮሙ/ርዮሙ	ተአምሪዮን/ርዮን	ተአምሪያ/ርያ	ተአምሪኒ/ርኒ	ተአምሪነ/ርነ
ታአምሪዮ/ርዮ	ታአምሪዮሙ/ርዮሙ	ታአምሪዮን/ርዮን	ታአምሪያ/ርያ	ታአምሪኒ/ርኒ	ታአምሪነ/ርነ
ኣአምሪዮ/ርዮ	ኣአምሪዮሙ/ርዮሙ	ኣአምሪዮን/ርዮን	ኣአምሪያ/ርያ	ኣአምሪኒ/ርኒ	ኣአምሪነ/ርነ

<u>አንትሙ ለውእቱ</u>	<u>አንትሙ ለውእቶሙ</u>	<u>አንትሙ ለውእቶን</u>	<u>አንትሙ ለይእቲ</u>	<u>አንትሙ ለአነ</u>	<u>አንትሙ ለንሐነ</u>
አእመርክምዎ	አእመርክምዎሙ	አእመርክምዎን	አእመርክምዎ	አእመርክሙኒ	አእመርክሙነ
ተእምርዎ	ተእምርዎሙ	ተእምርዎን	ተእምርዎ	ተእምሩኒ	ተእምሩነ
ታእምርዎ	ታእምርዎሙ	ታእምርዎን	ታእምርዎ	ታእምሩኒ	ታእምሩነ
ኣእምርዎ	ኣእምርዎሙ	ኣእምርዎን	ኣእምርዎ	ኣእምሩኒ	ኣእምሩነ

<u>አንትን ለውእቱ</u>	<u>አንትን ለውእቶሙ</u>	<u>አንትን ለውእቶን</u>	<u>አንትን ለይእቲ</u>	<u>አንትን ለአነ</u>	<u>አንትን ለንሐነ</u>
አእመርከናሁ	አእመርከናሆሙ	አእመርከናሆን	አእመርከናሃ	አእመርከናኒ	አእመርከናነ
ተአምራሁ	ተአምራሆሙ	ተአምራሆን	ተአምራሃ	ተአምራኒ	ተአምራነ
ታእምራሁ	ታእምራሆሙ	ታእምራሆን	ታእምራሃ	ታእምራኒ	ታእምራነ
ኣእምራሁ	ኣእምራሆሙ	ኣእምራሆን	ኣእምራሃ	ኣእምራኒ	ኣእምራነ

□ውእቱ ኢሥሩንም መራሕያን አስቦ ሲነገር

ውእቱ ለአነ

- አእመረኒ =አወቀኝ
- የአምረኒ =ያውቀኛል
- ያእምረኒ =ያውቀኝ ዘንድ
- ያእምረኒ =ይወቀኝ

ውእቱ ለንሕነ

- አእመረነ=አወቀን
- የአምረነ=ያውቀናል
- ያእምረነ=ያውቀን ዘንድ
- ያእምረነ=ይወቀን

ውእቱ ለአንተ/ቲ

- አእመረከ/ኪ =አወቀሽ
- የአምረከ/ኪ =ያውቅሻል
- ያእምርከ/ኪ=ያውቅሽ ዘንድ
- ያእምርከ/ኪ=ይወቅሽ

ውእቱ ለአንተሙ/ን

- አእመረከሙ/ን
- የአምረከሙ/ን
- ያእምርከሙ/ን
- ያእምርከሙ/ን

ውእቱ ለውእቱ/ይእቲ

- አእመሮ/ራ
- የአምሮ/ራ
- ያእምሮ/ራ
- ያእምሮ/ራ

ውእቱ ለውእቶሙ/ን

- አእመሮሙ/ን
- የአምሮሙ/
- ያእምሮሙ/ን
- ያእምሮሙ/ን

□ ይእቱ አሥሩንም መራሕያን አሰባ ሰትነገር

- አእመረተኒ/ነ
- ተአምረኒ/ነ
- ታእምረኒ/ነ
- ታእምረኒ/ነ

ይእቱ ለአነ/ለንሕነ

- አእመረተከ/ኪ
- ተአምረከ/ኪ
- ታእምርከ/ኪ
- ታእምርከ/ኪ

ይእቱ ለአንተ/ቲ

- አእመረተክሙ/ን
- ተአምረክሙ/ን
- ታእምርክሙ/ን
- ታእምርክሙ/ን

ይእቱ ለአንተሙ/ን

ይእቲ ለውእቱ/ይእቲ

- አእመረቶ/ታ
- ተአምሮ/ራ
- ታእምሮ/ራ
- ታእምሮ/ራ

ይእቲ ለውእቶሙ/ን

- አእመረቶሙ/ን
- ተአምሮሙ/ን
- ታእምሮሙ/ን
- ታእምሮሙ/ን

ውእቶሙ ኢሥሩንም መራሕያን አስበው ሲነገሩ

<u>ውእቶሙ ለውእቱ</u>	<u>ውእቶሙ ለውእቶሙ</u>	<u>ውእቶሙ ለውእቶን</u>	<u>ውእቶሙ ለይእቲ</u>	<u>ውእቶሙ ለአንተ</u>
አእመርዎ =አወቁት	አእመርዎሙ	አእመርዎን	አእመርዎ	አእመሩከ
የአምርዎ =ያውቁታል	የአምርዎሙ	የአምርዎን	የአምርዎ	የአምሩከ
ያእምርዎ =ያውቁት ዘንድ	ያእምርዎሙ	ያእምርዎን	ያእምርዎ	ያእምሩከ
ያእምርዎ =ይወቁት	ያእምርዎሙ	ያእምርዎን	ያእምርዎ	ያእምሩከ

<u>ውእቶሙ ለአንትሙ</u>	<u>ውእቶሙ ለአንትን</u>	<u>ውእቶሙ ለአንቲ</u>	<u>ውእቶሙ ለአነ</u>	<u>ውእቶሙ ለንሕነ</u>
አእመሩከሙ	አእመሩከን	አእመሩኪ	አእመሩኒ	አእመሩነ
የአምሩከሙ	የአምሩከን	የአምሩኪ	የአምሩኒ	የአምሩነ
ያእምሩከሙ	ያእምሩከን	ያእምሩኪ	ያእምሩኒ	ያእምሩነ
ያእምሩከሙ	ያእምሩከን	ያእምሩኪ	ያእምሩኒ	ያእምሩነ

ውእቶን ኢሥሩንም መራሕያን አስበው ሲነገሩ

<u>ውእቶን ለውእቱ</u>	<u>ውእቶን ለውእቶሙ</u>	<u>ውእቶን ለውእቶን</u>	<u>ውእቶን ለይእቲ</u>	<u>ውእቶን ለአንተ</u>
አእመራሁ =አወቁት	አእመራሆሙ	አእመራሆን	አእመራሃ	አእመራከ
የአመራሁ=ያውቁታል	የአመራሆሙ	የአመራሆን	የአመራሃ	የአመራከ
ያእምራሁ =ያውቁት ዘንድ	ያእምራሆሙ	ያእምራሆን	ያእምራሃ	ያእምራከ
ያእምራሁ =ይወቁት	ያእምራሆሙ	ያእምራሆን	ያእምራሃ	ያእምራከ
<u>ውእቶን ለአንትሙ</u>	<u>ውእቶን ለአንትን</u>	<u>ውእቶን ለአንቲ</u>	<u>ውእቶን ለአነ</u>	<u>ውእቶን ለንሐነ</u>
አእመራክሙ	አእመራክን	አእመራኪ	አእመራኒ	አእመራነ
የአመራክሙ	የአመራክን	የአመራኪ	የአመራኒ	የአመራነ
ያእምራክሙ	ያእምራክን	ያእምራኪ	ያእምራኒ	ያእምራነ
ያእምራክሙ	ያእምራክን	ያእምራኪ	ያእምራኒ	ያእምራነ

አእማረሮ=አውቆ

፩ ውእቱ ተብዬ አሥሩን መራሕያን ሲያውቃቸው

አነ= አእማረኒ(አውቆኝ)

ንሕነ=አእማረነ(አውቆን)

አንተ= አእማረከ(አውቆህ)

አንቲ=አእማረኪ(አውቆሽ)

አንትሙ=አእማረከሙ(አውቋችሁ)

አንትን= አእማረክን(አውቋችሁ)

ውእቱ= አእማረሁ(አውቆት)

ይእቲ=አእማረሃ(አውቋት)

ውእቶሙ=አእማረሆሙ(አውቋቸው)

ውእቶን= አእማረሆን(አውቋቸው)

የቀሩትን እና ሌሎቹንም መራህያን እንዲህ እያደረጉነው የሚረባው።

ጥቀ እሴብህ!!!